

**RADA
EURÓPSKEJ ÚNIE**

**V Bruseli 17. decembra 2010 (18.01)
(OR. en)**

**17195/1/10
REV 1**

**COPEN 275
EJN 72
EUROJUST 139**

POZNÁMKA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31
Predmet:	Revidovaná verzia Európskej príručky o vydávaní európskeho zatykača

Rada na zasadnutí 3. – 4. júna 2010 prijala závery Rady o nadviazaní na odporúčania záverečnej správy zo štvrtého kola vzájomného hodnotenia v súvislosti s európskym zatykačom.

V bode 2 záverov Rady sa v súvislosti s odporúčaním 9 záverečnej správy z piateho kola vzájomného hodnotenia a v záujme dosiahnutia jednotného riešenia na úrovni EÚ, pokiaľ ide o požiadavku primeranosti pri vydávaní európskeho zatykača, by sa mala časť 3 Európskej príručky o vydávaní európskeho zatykača (Kritériá uplatňované pri vydávaní EZ¹ – zásada proporcionality) upraviť v druhom odseku a posledný odsek by sa mal vypustiť.

Delegáciám v prílohe zasielame znenie Európskej príručky o vydávaní európskeho zatykača zrevidované na základe uvedených záverov Rady.

¹ Dokument 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31.

Na základe záverov zo zasadnutia pracovnej skupiny pre spoluprácu v trestných veciach, ktoré sa konalo 9. decembra 2010, sa vypustil zoznam kontaktných miest a kontaktných údajov expertov pre EZ, ktorý sa pôvodne nachádzal v prílohe VIII a v súčasnosti sa uvádza v dokumente 17832/10 COPEN 289 EJM 78 EUROJUST 150. Tento nový dokument sa bude pravidelne revidovať, aby bol zoznam aktuálny.

PRÍLOHA

EURÓPSKA PRÍRUČKA O VYDÁVANÍ EURÓPSKEHO ZATYKAČA¹

¹ Tu uvedené poznámky nie sú záväzné a nie sú nimi dotknuté vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa vykonáva rámcové rozhodnutie. Poznámky sú len odporúčaniami. Súdnym orgánom sa však pripomína povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade s rámcovým rozhodnutím (pozri vec C-105/03 Pupino, Európsky súdny dvor).

ÚVOD

- Cieľom tejto publikácie je poskytnúť usmernenia pre osvojovanie si osvedčených postupov v zmysle získaných skúseností a príslušným sudcom a prokurátorom poskytnúť konkrétne informácie o tom, ako by sa mali v ideálnom prípade vyplňať formuláre európskeho zatykača. Na tento účel text obsahuje konkrétne príklady, ako vypracovať európsky zatykač.
- Európsky zatykač je prvým právnym nástrojom založeným na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach. Znamená radikálnu zmenu – prechod od starého extradičného systému k systému odovzdávania osôb v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti najmä s dosahom na postupy, lehoty a dôvody na odmietnutie odovzdania osoby. EZ je preto úzko spojený s cieľom zmluvy ustanoveným v článku 29 Zmluvy o Európskej únii.
- EZ by sa mal využívať účinným, efektívnym a primeraným spôsobom ako nástroj na predchádzanie a potláčanie trestnej činnosti a zároveň by mal zabezpečovať ľudské práva podozrivých a odsúdených osôb. Nástroj, ktorý sa zakladá na odnímaní osobnej slobody, je v zásade určený na pomoc pri trestnom stíhaní závažnejších alebo škodlivejších trestných činov, ktoré môžu v podstatnej miere odôvodniť jeho použitie, alebo na účely výkonu odsúdenia. Má sa použiť iba vtedy, keď sa na vnútroštátnej úrovni vydal zatykač alebo iné vykonateľné justičné rozhodnutie s rovnakým účinkom.

- „Európsky zatykač má mať jednotný účinok v celej Európskej únii. Jeho cieľom je skoré a rýchle odovzdanie osoby. Tiež je potrebné mať na zreteli, že zo zjavných praktických dôvodov veľký počet európskych zatykačov nie je adresovaných len jednému členskému štátu: pozri správu Výboru pre Európsku úniu Snemovne lordov, „Európsky zatykač – nedávny vývoj“ (dokument Snemovne lordov č. 156), bod 21. Formulár v prílohe k rámcovému rozhodnutiu bol vypracovaný na tomto predpoklade. Osoba, ktorá vydáva európsky zatykač, ho nemusí adresovať konkrétnemu členskému štátu. Po jeho vydaní ho možno použiť, kdekoľvek sa nachádza vyžiadaná osoba v čase jeho výkonu“¹.
- Príručka sa vypracovala počas portugalského a slovinského predsedníctva s pomocou niekoľkých odborníkov z praxe pracujúcich s EZ z celej Európy a tiež s pomocou Európskej justičnej siete, Eurojustu, Generálneho sekretariátu Rady EÚ a Európskej komisie. Bola schválená Výborom článku 36 na jeho zasadnutí 14. a 15. mája 2008. Tento výbor bol výborom, ktorý rokoval o ustanoveniach rámcového rozhodnutia o EZ počas belgického predsedníctva v roku 2001.
- Táto príručka sa môže v budúcnosti podľa potreby aktualizovať vzhľadom na skúsenosti z praxe, zmeny a doplnenia rámcového rozhodnutia alebo vývoj v oblasti súdnych rozhodnutí.
- Akékoľvek návrhy k tejto príručke by sa mali zaslať Rade EÚ na adresu Council of the EU, General Secretariat, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, Rue de la Loi 175, B-1040 Brusel (e-mail: eaw@consilium.europa.eu) alebo Európskej komisii na adresu DG JLS, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, European Commission, B-1049 Brusel.

¹ Stanovisko Lorda Hope of Craighead vo veci Dabas/Vyšší súdny dvor, Madrid [Snemovňa Lordov, 2007 UK HL 6].

OBSAH

1.	Rámcové rozhodnutie o európskom zatykači.....	9
1.1.	Vymedzenie pojmov a hlavné črty EZ.....	10
1.2.	Formulár EZ	12
2.	Vykonávanie európskeho zatykača v členských štátoch EÚ.....	12
2.1.	Vyhlásenie členských štátov o osobitnom režime týkajúcom sa dňa, kedy boli trestné činy spáchané.....	12
2.2.	Odovzdávanie štátnych príslušníkov	13
3.	Kritériá uplatňované pri vydávaní EZ – zásada proporcionality	14
4.	Preklad EZ.....	15
4.1.	Jazyky akceptované členskými štátmi EÚ pri prijímaní EZ	16
5.	Termín pre vykonávajúci orgán na prijatie EZ po zadržení hľadanej osoby	16
6.	Ako vyplňať formulár EZ.....	16
7.	Ako postupovať EZ.....	18
7.1.	V prípadoch, keď sa zistí, kde sa nachádza osoba, ktorá má byť zatknutá.....	18
7.2.	V prípadoch, keď nie je známy pobyt vyžiadanej osoby	19

7.3.	Schengenský informačný systém – SIS	19
7.4.	Európsky zatykač v SISone4all	19
7.5.	Postupovanie prostredníctvom Interpolu	21
8.	Úloha Eurojustu	21
9.	Európska justičná sieť	22
10.	„Fiches Françaises“ – usmernenia každého členského štátu.....	22
11.	Dohoda medzi Nórskom a Islandom a Európskou úniou.....	23
12.	Relevantné rozhodnutia Súdneho dvora	23
13.	Rozhodnutia niektorých najvyšších súdov (zhrnutie).....	23
14.	Odkazy na viac informácií o EZ.....	23
15.	Príklad ako vyplňať formulár EZ.....	24

PRÍLOHY

Príloha I	Rámcové rozhodnutie (2002/584/SVV) z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi	25
Príloha II	Formulár európskeho zatykača	49
Príloha III	Usmernenia ako vyplňať formulár EZ	55
Príloha IV	Jazyky akceptované členskými štátmi pri prijímaní EZ	76
Príloha V	Lehoty na prijatie EZ po zatknutí hľadanej osoby	78
Príloha VI	Rozsudok Súdneho dvora vo veci Pupino (C-105/03).....	80
	Rozsudok Súdneho dvora vo veci Advokaten voor de Wereld (C 303/05)	99
Príloha VII	Rozhodnutia niektorých najvyšších súdov (zhrnutie).....	119
Príloha VIII	Vzorový formulár o rozhodnutí o EZ	127

1. Rámcové rozhodnutie o európskom zatykači

Rada 13. júna 2002 prijala rámcové rozhodnutie o európskom zatykači¹.

Podľa jeho článku 34 členské štáty vykonajú všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie zhody s týmto rámcovým rozhodnutím do 31. decembra 2003. Od 1. januára 2004 tento nový systém okrem pár výnimiek nahradil extradičný režim novým režimom odovzdávania osôb. Pokiaľ ide o odovzdávanie osôb medzi členskými štátmi, nahradené boli zodpovedajúce ustanovenia týchto dohovorov:

- Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho dodatkový protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý dodatkový protokol zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977, pokiaľ ide o vydávanie osôb;
- Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postupovania žiadostí o vydanie z 26. mája 1989;
- Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- Dohovor z 27. septembra 1996 o extradícii osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- hlava III kapitola 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.

Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vykonateľné v Európskej únii vydané členským štátom a vykonané v inom členskom štáte na základe zásady vzájomného uznávania.

¹ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

1.1. Vymedzenie pojmov a hlavné črty EZ

Európsky zatykač nahradil tradičný extradičný systém jednoduchším a rýchlejším mechanizmom odovzdávania vyžiadaných osôb na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu. Zatykač možno vydať na účely trestného stíhania súvisiaceho so skutkami, za ktoré sa podľa vnútroštátneho práva môže uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu, ktorých *horná hranica je najmenej 12 mesiacov*¹ (počas vyšetrovania, predsúdneho konania, súdneho konania, pokiaľ odsúdenie nenadobudne právoplatnosť), alebo ho možno vydať na účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia *s minimálnou dĺžkou 4 mesiace*. Tieto kritériá nie sú kumulatívne.

Ústredné orgány, ktoré zohrávali významnú úlohu v extradičnom systéme, sú teraz z procesu EZ zásadne vylúčené, hoci sa vo všeobecnosti môžu podieľať ako podporné, zasielacie a informačné jednotky. S cieľom rýchlejšieho a ľahšieho vybavovania žiadostí sa tieto teraz budú vydávať jednotným spôsobom *vyplňaním formuláru EZ*.

Rámcové rozhodnutie odráža filozofiu integrácie v spoločnom justičnom priestore a zahŕňa nový model spolupráce založený na vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi. Odovzdávanie štátnych príslušníkov je teraz zásadou a všeobecným pravidlom s niekoľkými výnimkami. Tieto výnimky sa týkajú lehôt a požiadaviek súvisiacich s vykonávaním². Prax ukázala, že približne jedna pätina všetkých odovzdaní v Únii sa týka vlastných štátnych príslušníkov, hoci pri uskutočnení odovzdania sa často uvádzajú podmienky pre návrat alebo výkon trestu v súlade s rámcovým rozhodnutím.

¹ Je potrebné poznamenať, že slová „*horná hranica je najmenej 12 mesiacov*“ uvedené v článku 2 ods. 1 by sa mali vykladať v súlade s bývalým extradičným režimom (t. j. európsky dohovor o vydávaní z roku 1957, dohovor EÚ o postupe vydávania osôb z roku 1995). V právnych predpisoch, ktorými sa vykonáva článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia, by sa preto malo uviesť, že EZ možno vydať v prípadoch, keď možno uložiť trest 12 alebo viac mesiacov.

² Pozri kapitolu 2.2 o odovzdávaní vlastných štátnych príslušníkov krajiny.

Počet dôvodov na odmietnutie spolupráce sa znížil. Rámcové rozhodnutie zrušilo overenie obojstrannej trestnosti činu ako dôvod nevykonania a neodovzdania, pokiaľ ide o zoznam 32 kategórií trestných činov, ako sú vymedzené vydávajúcim členským štátom, ak za ne možno vo vydávajúcom štáte uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie, ktorých horná hranica je najmenej 3 roky. Ak je horná hranica pre daný trestný čin menej ako 3 roky, alebo trestný čin nie je na zozname, overenie obojstrannej trestnosti sa vykoná.

V dôsledku toho ak vyšetrovaný alebo trestný čin, o ktorom sa rozhodlo, zodpovedá v konkrétnom prípade svojmu typickému opisu v práve vydávajúceho štátu, potom vykonávajúci súdny orgán nesmie kontrolovať obojstrannú trestnosť trestného činu.

1.2. Formulár EZ

EZ je súdnym rozhodnutím vydaným vo forme ustanovenej rámcovým rozhodnutím. Formulár EZ je pripojený k rámcovému rozhodnutiu o EZ. Hoci to nie je vždy vyplýva z právnych predpisov niektorých členských štátov, formulár sa musí použiť. Zámerom Rady bolo vytvoriť pracovný nástroj, ktorý vydávajúce súdne orgány môžu jednoducho vyplniť a vykonávajúce súdne orgány ho môžu jednoducho uznať. Jedným z cieľov formuláru je vyhnúť sa dlhým a nákladným prekladom a uľahčiť dostupnosť informácií. Možno použiť len tento formulár a nemožno ho zmeniť. Keďže tento formulár bude v zásade jediným základom pre zatknutie a následné odovzdanie vyžiadanej osoby, mal by byť veľmi starostlivo vyplnený, aby sa predišlo zbytočným žiadosťiam o dodatočné informácie. Formulár možno vyplniť a vytlačiť na webovej stránke Európskej justičnej siete <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx>.

2. Vykonávanie európskeho zatykača v členských štátoch EÚ

2.1. Vyhlásenie členských štátov o osobitnom režime týkajúcom sa dňa, kedy boli trestné činy spáchané

Podľa článku 32 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ môže každý členský štát v čase prijatia rámcového rozhodnutia urobiť vyhlásenie, v ktorom uvedie, že ako vykonávajúci členský štát bude uplatňovať rámcové rozhodnutie o EZ len na činy spáchané po konkrétnom dátume, ktorý určí a ktorý nesmie byť neskorší ako 7. august 2002. Ak boli činy spáchané pred dátumami uvedenými nižšie, je na vydanie vyžiadanej osoby potrebná tradičná žiadosť o vydanie.

Uvedené vyhlásenia urobili tieto členské štáty:

- Rakúsko: činy spáchané po 7. auguste 2002,
- Česká republika: činy spáchané českými štátnymi príslušníkmi pred 1. novembrom 2004¹,
- Francúzsko: činy spáchané po 1. novembri 1993,
- Taliansko: činy spáchané po 7. auguste 2002, Podľa talianskej legislatívy Taliansko nemôže vykonať EZ vydaný pred 14. májom 2005.
- Luxembursko: činy spáchané po 7. auguste 2002 (parlamentu bude predložený návrh zákona).

Len Rakúsko, Francúzsko a Taliansko oznámili Rade súlad s rámcovým rozhodnutím. Pokiaľ ide o Taliansko, legislatíva sa od vyhlásenia líši.

Ak teda boli činy spáchané pred dátumami uvedenými vyššie, postup odovzdania vyžiadanej osoby sa vykoná predložením tradičnej žiadosti o vydanie, a nie formuláru EZ.

¹ Dokument 10750/06 COPEN 69 EJN 17 EUROJUST 31.

2.2. Odovzdávanie štátnych príslušníkov

Európsky zatykač ruší zákaz výkonu odovzdania z dôvodu štátnej príslušnosti vyžiadanej osoby, ktorý existoval v starom extradičnom systéme. Táto generalizácia odovzdávania štátnych príslušníkov je jedným z najväčších úspechov rámcového rozhodnutia. Nezaobišlo sa to však bez ťažkostí ústavného charakteru v niektorých členských štátoch.

V *Nemecku* bol transpozičný zákon zrušený rozhodnutím Spolkového ústavného súdu z 18. júla 2005; rozhodnutie bránilo v odovzdávaní nemeckých občanov, ale nie cudzích štátnych príslušníkov, až do 2. augusta 2006, keď nadobudol účinnosť nový zákon z 20. júla 2006.

V *Poľsku* Ústavný súd rozhodnutím z 27. apríla 2005 odložil účinky čiastočného zrušenia transpozičného zákona do 6. novembra 2006. Medzitým bola prijatá novela a od 7. novembra 2006 Poľsko odovzdáva svojich štátnych príslušníkov pod podmienkou, že trestný čin, pre ktorý sa požaduje o odovzdanie, bol spáchaný mimo Poľska a je trestným činom podľa poľského práva..

Na *Cypre* Najvyšší súd Cypru v rozhodnutí zo 7. novembra 2005 vyhlásil, že zákon transponujúci EZ je v rozpore z cyperskou ústavou. Novela nadobudla účinnosť 28. júla 2006 a nový zmenený a doplnený článok 11 však zavádza časové obmedzenie, pokiaľ ide o odovzdanie jeho štátnych príslušníkov, pretože je to možné iba v prípade trestných činov spáchaných po dátume pristúpenia Cypru k Únii, t. j. po 1. máji 2004.

Podľa článku 33 rámcového rozhodnutia pokiaľ Rakúsko nezmení vnútroštátne právne predpisy a najneskôr do 31. decembra 2008, môže Rakúsko odmietnuť vykonať zatykač v prípade rakúskych štátnych príslušníkov, ak dotknuté skutky nie sú trestné podľa rakúskeho práva.

Česká republika bude naďalej spracúvať žiadosti týkajúce sa činov spáchaných českými štátnymi príslušníkmi pred 1. novembrom 2004 v súlade so systémom vydávania, ktorý sa uplatňoval pred pristúpením Českej republiky k Európskej únii, napr. v súlade s Európskym dohovorom o vydávaní z 12. decembra 1957, jeho dvoma protokolmi z 15. októbra 1957 a 17. marca 1978, Dohovorom, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a uplatniteľnými dvojstrannými dohodami. Podľa § 403 ods. 2 trestného poriadku (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) môže Česká republika vydať svojho štátneho príslušníka do iného členského štátu EÚ iba pod podmienkou vzájomnosti.

3. Kritériá uplatňované pri vydávaní EZ – zásada proporcionality

Je zjavné, že rámcové rozhodnutie o EZ neobsahuje žiadnu povinnosť vykonať kontrolu primeranosti na strane vydávajúceho členského štátu a že kľúčovú úlohu v tejto súvislosti zohrávajú právne predpisy členských štátov. Bez ohľadu na to by príslušné orgány vzhľadom na vážne dôsledky výkonu EZ, pokiaľ ide o obmedzenie osobnej slobody a voľný pohyb vyžiadanej osoby, mali predtým, ako rozhodnú o vydaní zatykača, zvážiť primeranosť posúdením niekoľkých dôležitých faktorov. Patrí sem najmä posúdenie závažnosti trestného činu, možnosti zadržania podozrivého a pravdepodobnej sankcie, ktorá sa uloží, ak sa hľadaná osoba uzná vinnou zo spáchania trestného činu, z ktorého je podozrivá. Medzi ostatné faktory patrí zabezpečenie účinnej ochrany verejnosti a zohľadnenie záujmov obetí trestného činu.

EZ by sa nemal zvoliť v prípade, ak sa predbežné zadržanie nezdá byť donucovacím opatrením, ktoré je primerané, adekvátne a uplatniteľné na konkrétny prípad. Zatykač by sa nemal vydať na príklad vtedy, ak je síce predbežné zadržanie prípustné, ale možno zvoliť iné donucovacie opatrenie, ktoré nezahŕňa odňatie slobody, ako napríklad vydanie vyhlásenia o totožnosti a pobyte, alebo také, ktoré by malo za následok okamžité prepustenie osoby po prvom súdnom vypočutí. Okrem toho môžu odborníci pracujúci s EZ zvážiť použitie alternatív k EZ a poradiť sa o ňom. S ohľadom na celkovú efektívnosť trestného konania môžu tieto alternatívy zahŕňať:

- využitie menej donucujúcich nástrojov vzájomnej právnej pomoci, ak je to možné,
- využitie videokonferencie pre podozrivých,

- predvolanie,
- využitie Schengenského informačného systému na zistenie miesta pobytu podozrivého,
- využitie rámcového rozhodnutia o vzájomnom uznávaní finančných sankcií.

Toto posúdenie by mal vykonať vydávajúci orgán.

Tento výklad je v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia o EZ a všeobecnou filozofiou jeho uplatňovania, aby EZ mohol byť účinným nástrojom boja najmä proti závažnej a organizovanej trestnej činnosti. Prokurátori môžu využiť aj odkaz na *vec Advocaten voor de Wereld v prílohe VII a článok 49 Charty základných práv EÚ*.

Príslušné orgány by mali túto otázku ďalej skúmať s cieľom poskytnúť odborníkom v praxi účinné právne nástroje, aby sa vo vhodných prípadoch mohla svedectvá výpoved' podozrivých osôb získať prostredníctvom vzájomnej právnej pomoci alebo nástrojov založených na zásade vzájomného uznávania, ktoré si nevyžadujú odovzdanie osoby.

Avšak vzhľadom na rozdiely medzi právnymi systémami členských štátov sa Rada dohodla, že ak nelegislatívne opatrenia nebudú uspokojivé, v budúcnosti túto otázku preskúma na základe správy (...), ktorú vypracuje Komisia na základe faktických informácií z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie Rady. Pri tejto príležitosti Rada rozhodne o krokoch potrebných na podporu jednotného riešenia na úrovni EÚ.

(...)

4. Preklad EZ

EZ by sa mal zasielať spolu s prekladom do jazyka vykonávajúceho štátu alebo do iného úradného jazyka inštitúcií Európskej únie akceptovaného týmto štátom prostredníctvom vyhlásenia uloženého na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie (pozri prílohu IV).

Vzhľadom na krátke lehoty pre výkon európskeho zatykača je žiaduce, aby sa v prípade, že je známe miesto, kde sa nachádza vyžiadaná osoba, uvedený zatykač vopred preložil do jazyka krajiny, kde sa pravdepodobne nachádza. Ak sa EZ postupuje priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu alebo ústrednému orgánu, musí sa k nemu priložiť preklad.

V ostatných prípadoch by sa zatykač mal preložiť ako naliehavá záležitosť do jedného z jazykov akceptovaných vykonávajúcim členským štátom, v ktorom bola osoba zatknutá, v lehote stanovenej týmto členským štátom pri doručení EZ.

Väčšina členských štátov, ktoré používajú Schengenský informačný systém, používa osobitné postupy. Systém SIS one4all funguje od 1. septembra 2007 v zásade vo väčšine členských štátov okrem Bulharska, Cypru, Rumunska, Írska a Spojeného kráľovstva. To znamená, že formuláre označované ako „formuláre SIRENE A a M“ budú obsahovať skoro tie isté informácie ako EZ a že sa budú vykonávať predbežné preklady do angličtiny. Tento systém funguje od septembra 2007.

Keď sa Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II) bude plne uvedený do prevádzky, čo sa očakáva v roku 2009, pôvodný EZ sa naskenuje do systému a bude okamžite prístupný. Tým nie sú dotknuté povinnosti ustanovené v článku 8 ods. 2 rámcového rozhodnutia.

4.1. Jazyky akceptované členskými štátmi EÚ pri prijímaní EZ

Pozri prílohu IV.

5. Termín pre vykonávajúci orgán na prijatie EZ po zadržaní osoby

Ak je osoba zatknutá, vykonávajúci orgán musí v určitej lehote dostať európsky zatykač spolu s prekladom do jedného z jazykov akceptovaných daným štátom, aby mohol vykonať postup odovzdania a/alebo ponechať zadržanú osobu vo väzbe. Lehoty a akceptované jazyky sa líšia podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Nedodržanie lehôt alebo jazykových režimov môže mať v závislosti od právnych predpisov alebo súdnej praxe rôzne následky, ako napríklad prepustenie zatknutej osoby.

Pre uplatniteľné lehoty pozri prílohu V.

6. Ako vyplňať formulár EZ

Podrobné usmernenia sú uvedené v prílohe III.

Pri vyplňaní EZ by sa osobitná starostlivosť mala venovať opisu okolností trestného činu (kolónka e)), keďže súd vykonávajúci európsky zatykač nie oprávnený overovať obojstrannú trestnosť, pokiaľ ide o trestné činy na zozname 32 kategórií trestných činov, ak za trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej tri roky.

Tento zoznam, ktorý je prevzatý z článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, sa sčasti zakladá na kategóriách trestných činov zosúladených prijatými nástrojmi (alebo nástrojmi, ktoré sú v procese prijímania) podľa práva EÚ. Väčšina týchto kategórií zodpovedá trestným činom, ktoré sú ľahko identifikovateľné vo vnútroštátnom práve členských štátov EÚ a preto si nevyžadujú osobitné vysvetlenie. Je však potrebné zdôrazniť, že sa uplatňuje vymedzenie trestného činu vydávajúceho členského štátu. Tento zoznam by sa nemal vykladať takým spôsobom, že odkazuje na presné trestné činy, ale na kategórie trestného činu druhu uvedeného na zozname.

V prípadoch zrušenej dvojitej trestnosti sa uplatňuje vymedzenie trestného činu v trestnom zákone (všeobecnom alebo osobitnom) vydávajúceho členského štátu. Pôvodným úmyslom autorov rámcového rozhodnutia bolo, aby nebolo potrebné uvádzať znenie trestného zákona v EZ (ale prikladať ho, ako to zvyknú robiť niektoré justičné orgány), čím by sa predišlo nepotrebným prekladom právnych textov. Okolnosti prípadu sa musia uviesť vždy úplne a vyčerpávajúco, najmä aby sa za určitých okolností mohlo posúdiť uplatnenie pravidla špeciality, zásady ne bis in idem a preklúzia. Vždy je dôležité uviesť čas, miesto a mieru účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine. Ak nie je trestný čin uvedený na zozname, mal by sa opis trestného činu postačovať na to, aby vykonávajúci súdny orgán mohol posúdiť dvojité trestnosť.

Odovzdanie pre vedľajšie trestné činy je odovzdanie pre jeden alebo viaceré činy, za ktoré možno uložiť nižší trest, ako je prah uvedený v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Samotné rámcové rozhodnutie výslovne neustanovuje, ako treba zaobchádzať s otázkou odovzdania pre vedľajšie trestné činy. Niektoré členské štáty to umožňujú, iné nie. Pred vydaním EZ je vhodné poukázať na to, že to môže spôsobiť neplatnosť EZ, najmä v prípadoch odsúdenia, keď je cieľom EZ kumulatívny trest odňatia slobody a niektoré z trestných činov nespĺňajú prah.

Formulár možno vytlačiť a vyplniť, ale v žiadnej z jeho tabuliek nemožno vykonávať zmeny alebo vypustenia. Ak sa konkrétna vec neuplatňuje, vždy uveďte „Neuplatňuje sa“, ale nevypustite kolónku. Formulár EZ **možno vytlačiť a vyplniť** po stiahnutí z tejto webovej stránky:

<http://www.ejn-crimjust.europa.eu/forms.aspx> => Form

Tento formulár bol nedávno zmenený (november 2007), by sa kolónky mohli rozšíriť, keď je potrebné vložiť veľké množstvo informácií.

Odporúča sa stiahnuť formulár a uložiť ho ako súbor v osobnom počítači alebo na CD pre prípad, že zlyhá systém alebo dôjde k ťažkostiam v prístupe na webovú stránku.

Ak sa riadne vyplní, formulár EZ si nevyžaduje žiadne dodatočné dokumenty. Príslušné identifikačné údaje by sa však prípadne mali zaslať prostredníctvom Interpolu alebo systému SIRENE, ako sa uvádza vo formulári (záver kolónky a)).

Je dôležité uviesť existenciu fotografií a odtlačkov prstov vyžiadanej osoby, ak sú k dispozícii. Navyše by sa mali poskytnúť kontaktné údaje a číslo mobilného telefónu službukonajúceho pracoviska, aby sa im mohlo ihneď oznámiť nájdenie vyžiadanej osoby.

V prílohách III a IV sa uvádzajú podrobné usmernenia, ako používať príslušné kolónky. Tieto usmernenia nezaväzujú súdne orgány členských štátov, ale majú svoju váhu, vypracovali ich experti a ďalšie osoby, ktoré sa zúčastňovali na príprave rámcového rozhodnutia o EZ.

7. Ako postupovať EZ

7.1. V prípadoch, keď sa zistí, kde sa nachádza osoba, ktorá má byť zatknutá

Ak sa zistilo, kde sa nachádza osoba, ktorá má byť zatknutá, EZ by sa mal priamo postúpiť na výkon príslušnému orgánu štátu, kde sa nachádza osoba. Všetky informácie týkajúce sa vydávajúcich a vykonávajúcich orgánov členských štátov možno ľahko nájsť na webovej stránke Európskej justičnej siete: <http://www.ejn-crimjust.europa.eu> => search EAQ Atlas (vyhľadať v atlase EZ) => select the country (zvoliť krajinu).

Zároveň, aby sa zabezpečilo zotrvanie dotknutej osoby na mieste, by mal vydávajúci orgán spravidla zaslať EZ priamo dotknutej národnej ústredni SIRENE na účely rozoslania EZ členským štátom EÚ, ktoré sú súčasťou Schengenského informačného systému. Toto umožní policajným orgánom v členských štátoch identifikovať osobu, ktorá má byť zatknutá.

EZ sa zašle dotknutej národnej ústredni Interpolu na účely rozoslania EZ tým členským štátom EÚ, ktoré zatiaľ nie sú súčasťou SIS: Bulharsku, Cypru, Írsku, Rumunsku a Spojenému kráľovstvu. Je však potrebné poznamenať, že v niektorých členských štátoch záznam Interpolu nepredstavuje dôvod na zatknutie. V tomto prípade je dôležité osobitne uviesť existenciu EZ, ktorý môže byť nevyhnutný na umožnenie odňatia slobody.

7.2. V prípadoch, keď nie je známy pobyt vyžiadanej osoby

V prípadoch, keď nie je známy pobyt vyžiadanej osoby, mal by sa EZ zaslať príslušnej národnej ústredni SIRENE na účely rozoslania EZ členským štátom EÚ, ktoré sú súčasťou Schengenského informačného systému. Prostredníctvom Interpolu sa EZ rozošlú tým členským štátom EÚ, ktoré zatiaľ nie sú súčasťou SIS: Bulharsku, Cypru, Írsku, Rumunsku a Spojenému kráľovstvu.

7.3. Schengenský informačný systém – SIS

Článok 9 ods. 1 rámcového rozhodnutia umožňuje priame postúpenie európskeho zatykača vykonávajúcemu orgánu, ak je známy pobyt vyžiadanej osoby. Článok 9 ods. 2 ustanovuje, že vydávajúcí súdny orgán môže vo všetkých prípadoch rozhodnúť vydať záznam o vyžiadanej osobe v Schengenskom informačnom systéme (SIS).

Záznam v Schengenskom informačnom systéme má tie isté účinky ako EZ, doplnený informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1. Počas prechodného obdobia, kým Schengenský informačný systém nebude schopný postúpiť všetky informácie opísané v článku 8, má záznam rovnaké účinky ako EZ až do prijatia originálu vo vhodnej a náležitej forme vykonávajúcim súdnym orgánom.

7.4. Európsky zatykač v SISone4all

Na svojom zasadnutí 4. a 5. decembra 2006 sa Rada SVV rozhodla¹, že sa bude pokračovať s portugalským návrhom projektu SISone4ALL s cieľom nájsť dočasné riešenie pre oneskorenia a ďalšie problémy zistené pri prevádzke projektu SIS II. Cieľom bolo napojiť členské štáty, ktoré pristúpili k EÚ v máji 2004 na súčasný SIS1+. Prístup k SIS1+ by potom viedol k zrušeniu kontrol na vnútorných hraniciach. Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Cypru sa rozhodli pristúpiť k projektu (celkovo 9 krajín).

¹ Závery Rady o SIS II, SIS 1+ a rozšírení schengenského priestoru, dokument 16391/1/06.

Technické prípravy a hodnotenia ochrany údajov v dotknutých členských štátoch viedli k výmene formulárov A a M vzhľadom na žiadosti o pridanie schengenských indikátorov nevykonateľnosti podľa článku 95 zo strany rôznych členských štátov. Táto práca začala 21. mája 2007 a plynulo napreduje.

Pokiaľ ide o právnu stránku, Rada prijala dve rozhodnutia:

- 2007/471/ES: Rozhodnutie Rady z 12. júna 2007 o uplatňovaní ustanovení schengenského *acquis* týkajúcich sa Schengenského informačného systému v Českej republike, Estónskej republike, Lotyšskej republike, Litovskej republike, Maďarskej republike, Maltskej republike, Poľskej republike, Slovinskej republike a Slovenskej republike¹,
- 2007/472/ES: Rozhodnutie Rady z 25. júna 2007, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie výkonného výboru zriadeného Schengenským dohovorom z roku 1990, ktorým sa mení a dopĺňa finančné nariadenie v súvislosti s nákladmi na zriadenie a prevádzku technickej podpornej jednotky pre Schengenský informačný systém (C.SIS)².

Prvé rozhodnutie

- umožňuje, aby sa od 7. júla 2007 mohol vykonávať prenos reálnych údajov SIS do dotknutých členských štátov.

Toto prvé ustanovenie znamená, že do národných kópií SIS členských štátov sa môžu vkladať údaje bez toho, aby sa v skutočnosti používali. Jeho hlavný účel je technický.

- umožňuje *dotknutým* členským štátom *od 1. septembra 2007 zapisovať údaje do SIS a využívať údaje SIS* s výhradou určitých podmienok. Podmienky súvisia so skutočnosťou, že pokiaľ nie sú zrušené kontroly na hraniciach, nesmú sa ustanovenia o odoprení vstupu vykonávať. Toto druhé ustanovenie dáva dotknutým 9 členským štátom povolenie skutočne používať SIS rovnako ako iné krajiny, v ktorých je už v prevádzke.

¹ Ú. v. EÚ L 179, 7.7.2007, s. 46.

² Ú. v. EÚ L 179, 7.7.2007, s. 50.

7.5. Postupovanie prostredníctvom Interpolu

Článok 10 ods. 3 rámcového rozhodnutia vytvára právny základ pre požiadanie Interpolu o postúpenie európskeho zatykača v prípadoch, keď ho nie je možné postúpiť prostredníctvom Schengenského informačného systému.

Používanie siete Interpolu sa považuje za jeden z možných spôsobov postúpenia európskych zatykačov vo vzťahu k tým členským štátom, ktoré sa v súčasnosti nezúčastňujú na SIS (Bulharsko, Cyprus, Írsko, Rumunsko a Spojené kráľovstvo).

8. Úloha Eurojustu

Podľa článku 3 rozhodnutia Rady z februára 2002 (2002/187/SVV)¹ je jedným z cieľov Eurojustu zdokonaľovať spoluprácu medzi príslušnými orgánmi členských štátov, najmä uľahčením realizácie medzinárodnej vzájomnej právnej pomoci a realizácie žiadostí o extradíciu. Eurojust tak môže konať ako pomocník a koordinátor v prípadoch EZ a extradičných prípadoch.

Podľa článku 16 rámcového rozhodnutia o EZ ak dva alebo viacero členských štátov vydalo EZ na tú istú osobu, rozhodnutie o tom, ktorý z EZ sa vykoná, musí prijať vykonávajúci súdny orgán, pričom riadne zváži všetky okolnosti, najmä relatívnu závažnosť a miesto spáchania trestných činov, dátumy európskych zatykačov a to, či zatykač bol vydaný na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu. Pri rozhodovaní v prípade viacerých žiadostí môže vykonávajúci orgán požiadať o radu Eurojust.

V článku 17 rámcového rozhodnutia sa ustanovujú lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní EZ. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, mal by to oznámiť Eurojustu, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu.

¹ Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1.

9. Európska justičná sieť

Európska justičná sieť (EJS) vytvorila informačnotechnologický nástroj (Európsky justičný atlas), ktorý umožňuje identifikáciu vykonávajúceho súdneho orgánu, ktorému sa má EZ postúpiť priamo (http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx). Tento nástroj obsahuje informácie o

- kontaktných údajoch vykonávajúcich orgánov,
- jazyku, v ktorom by sa zatykač mal vydať,
- lehote na prijatie pôvodného zatykača, pokiaľ ide o dátum, kedy bola zatknutá osoba, ktorá sa má odovzdať, ak sa zatknutie vykonalo na základe záznamu v SIS,
- kontaktných údajoch vydávajúcich orgánov,
- kontaktných údajoch ústredných orgánov a ich právomociach (t. j. na prijatie a postúpenie EZ; pomoc príslušným orgánom; žiadosti o tranzit; naliehavé prípady).

Atlas európskeho zatykača je dostupný na webovej stránke Európskej justičnej siete

<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>. Atlas EZ poskytuje požadované informácie na základe zadania údajov o mieste, kam sa má EZ zaslať (krajina, kraj, región, podregión, lokalita, PSČ). Tiež možno kontaktovať kontaktné miesta Európskej justičnej siete.

10. „Fiches Françaises“ – usmernenia jednotlivých členských štátov

V súčasnosti možno nájsť základné informácie o EZ ako takom, vyhlásenia členských štátov o rozsahu pôsobnosti rámcového rozhodnutia, informácie o právnom postupe a iné praktické údaje známe ako „*Fiches Françaises*“ a formuláre vo všetkých úradných jazykoch EÚ a vnútroštátne právne predpisy na týchto webových stránkach:

Webová stránka Európskej justičnej siete - Databáza dokumentov

– <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx> (prihlasovacie meno: rje; heslo: dgsi)

(Kliknite na „Document by category“ a zvolte „EAW notifications“ alebo „EAW reports and documents“.)

Webová stránka Generálneho sekretariátu Rady

- http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/PolJu/details.asp?lang=EN&cmsid=545&id=66

Webová stránka o všeobecných informáciách o Európskej komisii

- http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/criminal/extradition/fsj_criminal_extradition_en.htm

11. Dohoda medzi Nórskom a Islandom a Európskou úniou

Dohoda medzi Nórskom a Islandom a Európskou úniou o vydávacom konaní sa podpísala 28. júna 2006. S určitými úpravami sa touto dohodou rozširuje mechanizmus vydávania na Nórsko a Island. Táto dohoda ešte nenadobudla platnosť.

12. Relevantné rozhodnutia Súdneho dvora

Dve rozhodnutia Súdneho dvora, ktoré by mohli zaujímať súdne orgány členských štátov, t. j. veci Pupino (C-105/03) a Advocaten voor de Wereld (C-303/05), sa nachádzajú v prílohe VI.

13. Rozhodnutia niektorých najvyšších súdov (zhrnutie)

Zhrnutie rozhodnutí niektorých najvyšších súdov členských štátov sa nachádza v prílohe VII.

14. Odkazy na viac informácií o EZ

Viac informácií o uplatňovaní rámcového rozhodnutia o európskom zatykači, ako aj judikatúra sa nachádza na týchto webových stránkach:

- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/>
Webová stránka Európskej justičnej siete

- http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx

Atlas EZ na webovej stránke Európskej justičnej siete

- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/european-arrest-warrant.aspx>

Informácie o EZ dostupné na webovej stránke Európskej justičnej siete

15. Príklad ako vyplňať formulár EZ

V prílohe III sa nachádza príklad s cieľom poskytnúť usmernenie ako vyplňať formulár EZ. Príklad je rozdelený na dve kategórie týkajúce sa prípadov, keď sa EZ vydáva na účely vedenia trestného stíhania/vyšetrovania (predsúdne konanie), a prípadov výkonu trestu, a keď bol rozsudok vydaný v neprítomnosti.

PRÍLOHA I

Rámcové rozhodnutie Rady (2002/584/SVV) z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi¹

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 31 písm. a) a b) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) podľa záverov Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, najmä ich bodu 35, by sa mal zrušiť formálny postup vydávania osôb medzi členskými štátmi v prípade osôb, ktoré unikajú pred spravodlivosťou po tom, ako boli s konečnou platnosťou odsúdené a vydávacie postupy by sa mali urýchliť v prípade osôb podozrivých zo spáchania trestného činu;
- (2) program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania trestných rozhodnutí, o ktorom sa hovorí v bode 37 Záverov Európskej rady v Tampere a ktorý bol prijatý Radou 30. novembra 2000, sa zaoberá záležitosťou vzájomného uplatňovania zatykačov;
- (3) všetky alebo niektoré členské štáty sú účastníkmi niekoľkých dohôv v oblasti vydávania osôb, vrátane Európskeho dohovoru o vydávaní osôb cudzím štátom z 13. decembra 1957 a Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977. Právne predpisy, ktoré sa týkajú vydávania v škandinávskych štátoch sú rovnaké;

¹ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, strana 1.

- (4) okrem toho, nasledujúce tri dohovory, ktoré sa zaoberajú vcelku alebo sčasti vydávaním osôb, boli uzatvorené medzi členskými štátmi a sú súčasťou *acquis* Únie: Dohovor z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (týkajúca sa vzťahov medzi členskými štátmi, ktoré sú účastníkmi tohto dohovoru), Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie a Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- (5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prierahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;
- (6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;
- (7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;
- (8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;
- (9) úloha ústredných orgánov pri výkone európskeho zatykača sa musí obmedziť na praktickú a administratívnu pomoc;

- (10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;
- (11) vo vzťahoch medzi členskými štátmi európsky zatykač má nahradiť všetky predchádzajúce nástroje týkajúce sa vydávania osôb, vrátane ustanovení Hlavy III Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda týkajúca sa vydávania osôb cudzím štátom;
- (12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie, najmä jej Kapitoly VI; nič v tomto rámcovom rozhodnutí sa nemôže vykladať ako zákaz odmietnutia odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, keď existujú dôvody domnievať sa, na základe objektívnych skutočností, že uvedený zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť predpojaté z niektorého z uvedených dôvodov. Toto rámcové rozhodnutie nebráni členskému štátu v uplatňovaní jeho ústavných zásad, týkajúcich sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách;
- (13) žiadna osoba by sa nemala previesť, vypovedať alebo vydať do štátu, kde jej vážne hrozí výkon trestu smrti, mučenia alebo iného neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo potrestania;
- (14) keďže všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane osôb s ohľadom na automatizované spracovanie osobných údajov, osobné údaje spracované v rámci vykonávania tohto rámcového rozhodnutia by sa mali chrániť v súlade so zásadami uvedeného dohovoru,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1 Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho

1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.
2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 2 Predmet úpravy európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesený rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.
2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:
 - účasť na trestnom organizovaní;
 - terorizmus;
 - obchodovanie s ľuďmi;
 - sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
 - nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;
 - nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušnami;
 - korupcia;

- podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie meny, vrátane eura;
- počítačové trestné činy;
- trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;
- napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;
- vražda, vážne ublíženie na zdraví;
- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvod;
- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie;
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;
- falšovanie platobných prostriedkov;
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;
- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;
- obchodovanie s kradnutými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľáčstvo;
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;
- nezákonné zaistenie lietadla/lode;
- sabotáž.

3. Rada môže kedykoľvek jednomyselne rozhodnúť, po konzultácii s Európskym parlamentom a za podmienok určených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, o pridaní ďalších kategórií trestných činov na zoznam obsiahnutý v odseku 2. Rada preskúma, na základe správy predloženej Komisiou podľa článku 34 ods. 3, či zoznam treba rozšíriť alebo doplniť.

4. Vydanie pre trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, môže podliehať podmienke, aby činy, pre ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu, bez ohľadu na prvky, ktoré ho tvoria, alebo spôsob jeho opísania.

Článok 3 Dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača

Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len „vykonávajúci súdny orgán“) odmietne vykonať európsky zatykač v nasledujúcich prípadoch:

1. ak sa na trestný čin, ktorý je dôvodom zatykača, vzťahuje amnestia vo vykonávajúcom členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva;
2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok;
3. ak osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, sa nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za činy, ktoré sú dôvodom zatykača, podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu.

Článok 4 Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača

Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

1. ak v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 čin, na základe ktorého je európsky zatykač vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam, sa výkon európskeho zatykača nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny predpis vykonávajúceho členského štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho členského štátu;
2. ak osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, je trestne stíhaná vo vykonávajúcom členskom štáte za rovnaký čin ako ten, ktorý je dôvodom európskeho zatykača;

3. ak súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, alebo o zastavení súdneho konania, alebo ak bol vynesенý definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu;
4. ak trestné stíhanie alebo trest vyžiadanej osoby sú premlčané podľa práva vykonávajúceho členského štátu a príslušné činy spadajú do právomoci členského štátu podľa jeho vlastného trestného práva;
5. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný, že vyžiadaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená tretím štátom za rovnaké činy za predpokladu, že ak bol vynesенý rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo sa v súčasnosti vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok;
6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi;
7. ak sa európsky zatykač vzťahuje na trestné činy, ktoré:
 - a) sa považujú právnym predpisom vykonávajúceho členského štátu za činy, ktoré boli spáchané úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho členského štátu alebo na mieste, ktoré je zaň považované; alebo
 - b) sa spáchali mimo územia vydávajúceho členského štátu a právne predpisy vykonávajúceho členského štátu neumožňujú stíhanie pre rovnaké trestné činy, ak boli spáchané mimo jeho územia.

Článok 5 Záruky, ktoré musí vydávajúci členský štát poskytnúť v zvláštnych prípadoch

Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

1. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu rozsudku alebo ochranného opatrenia, uloženého rozhodnutím vydaným v neprítomnosti a ak príslušná osoba nebola osobne predvolaná alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu vydaného v neprítomnosti, odovzdanie môže podliehať podmienke, že vydávajúci súdny orgán poskytne primeranú požadovanú záruku na ubezpečenie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, že bude môcť podať návrh na obnovu konania prípadu vo vydávajúcom členskom štáte a zúčastniť sa na vynesení rozsudku;
2. ak trestný čin, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie, výkon uvedeného zatykača môže podliehať podmienke, že vydávajúci členský štát má vo svojom právnom systéme ustanovenia na preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia, na základe žiadosti alebo najneskôr do 20 rokov, alebo na uplatnenie zmierňujúcich opatrení, o ktoré príslušná osoba môže požiadať podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia;
3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 6 Určenie príslušných súdnych orgánov

1. Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.
3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.

Článok 7 Odvolanie sa k ústrednému orgánu

1. Každý členský štát môže určiť ústredný orgán alebo, ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať súdnym orgánom.
2. Členský štát môže, ak to vyžaduje organizácia jeho vnútorného súdneho systému, preniesť na svoj ústredný orgán(-y) zodpovednosť za administratívny prevod a preberanie európskych zatykačov, ako aj za ďalšiu oficiálnu korešpondenciu, ktorá s nimi súvisí.
Členský štát, ktorý chce využiť možnosti uvedené v tomto článku, oznámi Generálnemu sekretariátu Rady informácie, týkajúce sa určeného ústredného orgánu alebo určených ústredných orgánov. Tieto informácie budú záväzné pre všetky orgány vydávajúceho členského štátu.

Článok 8 Obsah a forma európskeho zatykača

1. Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:
 - a) totožnosť a štátnu príslušnosť vyžiadanej osoby;
 - b) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a e-mailovú adresu vydávajúceho súdneho orgánu;
 - c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;
 - d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;
 - e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine;
 - f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu;
 - g) prípadne iné následky trestného činu.
2. Európsky zatykač sa musí preložiť do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu. Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení, uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že akceptuje preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločenstiev.

Článok 9 Postúpenie európskeho zatykača

1. Ak je známe miesto vyžiadanej osoby, vydávajúci súdny orgán môže postúpiť európsky zatykač priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu.
2. Vydávajúci súdny orgán môže vo všetkých prípadoch rozhodnúť vydať výstrahu o vyžiadanej osobe v Schengenskom informačnom systéme.
3. Takáto výstraha sa uskutoční v súlade s ustanoveniami článku 95 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach. Výstraha v Schengenskom informačnom systéme má tie isté účinky ako európsky zatykač, doplnená informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1. Počas prechodného obdobia, kým Schengenský informačný systém nebude schopný postúpiť všetky informácie opísané v článku 8, má výstraha rovnaké účinky ako európsky zatykač až do prijatia originálu vo vhodnej a náležitej forme vykonávajúcim súdnym orgánom.

Článok 10 Podrobné postupy pre postúpenie európskeho zatykača

1. Ak vydávajúci súdny orgán nepozná príslušný vykonávajúci súdny orgán, vykoná požadované šetrenie, vrátane kontaktných miest Európskej súdnej siete, aby získal túto informáciu od vykonávajúceho členského štátu.
2. Ak si to vydávajúci súdny orgán žiada, postúpenie sa môže vykonať prostredníctvom zabezpečeného telekomunikačného systému Európskej súdnej siete.
3. Ak nie je možné využiť služby Schengenského informačného systému, vydávajúci súdny orgán môže požiadať Interpol o postúpenie európskeho zatykača.
4. Vydávajúci súdny orgán môže zaslať európsky zatykač prostredníctvom akýchkoľvek bezpečných prostriedkov, spôsobilých vyhotoviť písomné záznamy za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu členskému štátu overiť ich pravosť.
5. Všetky problémy súvisiace s postúpením alebo pravosťou všetkých dokumentov potrebných pre výkon európskeho zatykača sa vyriešia prostredníctvom priamych kontaktov medzi zúčastnenými súdnymi orgánmi alebo, ak je to vhodné, prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov.

6. Ak orgán, ktorý prijme európsky zatykač, nie je príslušný konať na jeho základe, automaticky postúpi európsky zatykač príslušnému orgánu vo svojom členskom štáte a informuje vydávajúci súdny orgán.

Článok 11 Práva vyžiadaných osôb

1. Ak je vyžiadaná osoba zatknutá, vykonávajúci kompetentný súdny orgán v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi informuje túto osobu o európskom zatykači a jeho obsahu, ako aj o možnom súhlase na odovzdanie vydávajúcemu súdnemu orgánu.
2. Vyžiadaná osoba, ktorá je zatknutá s cieľom výkonu európskeho súdneho zatykača, má právo na pomoc právneho zástupcu a tlmočníka v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

Článok 12 Držanie osoby vo väzbe

Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu.

Článok 13 Súhlas na odovzdanie

1. Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí s odovzdaním, a ak je prípustné, vyjadrí vzdaním sa nároku na „osobitné konanie“ uvedené v článku 27 ods. 2, sa dá pred vykonávacím súdnym orgánom, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.
2. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa ako sa uvádza v odseku 1 sa získali spôsobom, ktorý preukazuje, že dotknutá osoba sa vyjadrila dobrovoľne a pri plnom uvedomení si následkov. Za týmto účelom má vyžiadaná osoba právo na právneho zástupcu.
3. Súhlas a prípadne zrieknutie sa uvedené v odseku 1 sa úradne zaznamená v súlade s postupom stanoveným vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

4. V zásade sa súhlas nemôže odvolať. Každý členský štát môže ustanoviť, že súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa, sa môže odvolať v súlade s pravidlami uplatniteľnými podľa vnútroštátnych právnych predpisov. V tomto prípade doba medzi dátumom súhlasu a jeho odvolaním sa nezapočítava do lehôt stanovených v článku 17. Členský štát, ktorý si želá využiť túto možnosť, informuje Generálny sekretariát Rady po tom, čo toto rámcové rozhodnutie prijal a uvedie postupy na odvolanie súhlasu, na základe ktorých bude možné odvolať súhlas a všetky ich zmeny.

Článok 14 Vypočutie vyžiadanej osoby

Ak zatknutá osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním podľa článku 13, má nárok, aby bola vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

Článok 15 Rozhodnutie o odovzdaní

1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.
2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.
3. Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.

Článok 16 Rozhodnutie v prípade viacnásobných žiadostí

1. Ak dva alebo viacero členských štátov vydalo európske zatykače na tú istú osobu, rozhodnutie o tom, ktorý z európskych zatykačov sa vykoná, vydá vykonávajúci súdny orgán, pri riadnom zvážení všetkých okolností, najmä relatívnej závažnosti a miesta spáchania trestných činov, ďalej dátumu európskych zatykačov a či zatykač bol vydaný pre účely trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.
2. Pri rozhodovaní podľa odseku 1 vykonávajúci súdny orgán môže požiadať o radu Eurojust.
3. V prípade sporu medzi európskym zatykačom a žiadosťou o vydanie predloženou treťou krajinou, rozhodnutie o tom, či má prednosť európsky zatykač alebo žiadosť o vydanie, prijme príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu pri riadnom zvážení všetkých okolností, najmä okolností uvedených v odseku 1 a okolností uvedených v platnom dohovore.
4. Tento článok nijako neovplyvní povinnosti členských štátov v zmysle štatútu Medzinárodného trestného súdu.

Článok 17 Lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.
2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojím odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.
3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžiadanej osoby.
4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdnemu orgánu, pričom uvedie dôvody priet'ahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.
5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzdanie príslušnej osoby boli splnené.
6. Každé odmietnutie vykonania európskeho zatykača sa musí zdôvodniť.

7. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, oznámi to Eurojustu, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu. Okrem toho, členský štát, ktorý opakovane spôsobuje prieťah na strane iného členského štátu pri vykonávaní európskych zatykačov, informuje radu s cieľom zhodnotiť vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

Článok 18 Situácia pred rozhodnutím

1. Ak európsky zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania, vykonávajúci súdny orgán musí:
 - a) súhlasiť s vypočutím požadovanej osoby podľa článku 19, alebo
 - b) súhlasiť s dočasným transferom vyžiadanej osoby.
2. Podmienky a trvanie dočasného presunu sa určia vzájomnou dohodou medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.
3. V prípade dočasného presunu osoba musí mať možnosť vrátiť sa do vykonávajúceho členského štátu, aby sa zúčastnila na výsluchoch, ktoré sa jej týkajú, v rámci odovzdávacieho postupu.

Článok 19 Vypočutie osoby pred rozhodnutím

1. Požadovaná osoba sa vypočuje súdnym orgánom, za prítomnosti ďalšej osoby určenej v súlade s právnymi predpismi členského štátu dožadujúceho súdu.
2. Vyžiadaná osoba sa vypočuje v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu a za podmienok určených na základe vzájomnej dohody medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.
3. Príslušný vykonávajúci súdny orgán môže poveriť iný súdny orgán svojho členského štátu, aby sa zúčastnil na vypočutí vyžiadanej osoby s cieľom zabezpečiť riadne uplatnenie tohto článku a stanovených podmienok.

Článok 20 Výsady a imunity

1. Ak vyžiadaná osoba požíva výsadu alebo imunitu, ktorá sa týka právomoci alebo výkonu vo vykonávajúcim členskom štáte, lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť a začnú sa počítať až odo dňa, kedy je vykonávajúcim súdny orgán informovaný o odoprení výsady alebo imunity. Vykonávajúcim členský štát zabezpečí splnenie materiálnych podmienok potrebných na účinné odovzdanie, ak osoba už nepožíva takúto výsadu alebo imunitu.
2. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán vykonávajúceho členského štátu, vykonávajúcim súdny orgán požiada neodkladne o vykonanie takéhoto oprávnenia. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán iného štátu alebo medzinárodnej organizácie, vydávajúcim súdny orgán požiada o výkon tohto oprávnenia.

Článok 21 Konkurujuce medzinárodné záväzky

Toto rámcové rozhodnutie nemá vplyv na záväzky vykonávajúceho členského štátu, ak vyžiadaná osoba bola vydaná do tohto členského štátu z tretieho štátu a ak táto osoba je chránená ustanoveniami dohody, podľa ktorej bola vydaná, týkajúcimi sa „specialty rule“. Vykonávajúcim členský štát vykoná všetky potrebné opatrenia pre neodkladné vyžiadanie súhlasu štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná, aby sa mohla odovzdať do členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač. Lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť do dňa skončenia platnosti týchto „specialty rules“. Vykonávajúcim členský štát zabezpečí, aby materiálne podmienky nevyhnutné na účinné odovzdanie zostali splnené až do rozhodnutia štátu, z ktorého bola požadovaná osoba vydaná.

Článok 22 Oznámenie rozhodnutia

Vykonávajúcim súdny orgán oznámi neodkladne vydávajúcemu súdnemu orgánu rozhodnutie o opatrení, ktoré bude prijaté v súvislosti s európskym zatykačom.

Článok 23 Lehoty na vydanie osoby

1. Vyžiadaná osoba sa odovzdá čo najskôr v termíne dohodnutom medzi dotknutými orgánmi.
2. Osoba sa odovzdá do 10 dní po prijatí konečného rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača.
3. Ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote stanovenej v odseku 2 bránia okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek členského štátu, vykonávajúci a vydávajúci súdny orgán sa neodkladne navzájom skontaktujú a dohodnú o novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.
4. Odovzdanie sa môže výnimočne odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak sú závažné dôvody domnievať sa, že by odovzdanie zjavne ohrozilo život alebo zdravie vyžiadanej osoby. Európsky zatykač sa vykoná hneď po tom, ako tieto dôvody zanikli. Vykonávajúci súdny orgán neodkladne informuje vydávajúci súdny orgán a dohodne s ním nový termín odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.
5. Ak sa osoba naďalej zadržiava, po vypršaní lehoty uvedenej v odsekoch 2 až 4 sa prepustí.

Článok 24 Odloženie odovzdania alebo podmiennečné odovzdanie

1. Vykonávajúci súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.
2. Namiesto odloženia odovzdania vykonávajúci súdny orgán môže dočasne odovzdať vyžiadanú osobu do vydávajúceho členského štátu za podmienok určených vzájomnou dohodou medzi vykonávajúcim a vydávajúcim súdnym orgánom. Dohoda sa uzavrie písomne a podmienky zaväzujú všetky orgány vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 25 Tranzit

1. Každý členský štát, ktorý nebude mať možnosť odmietnutia v prípade žiadosti o tranzit občana alebo osoby s trvalým pobytom s cieľom vykonania trestu väzenia alebo ochranného opatrenia, povolí tranzit vyžiadanej osoby, ktorá sa odovzdáva, cez svoje územie pod podmienkou, že jej boli poskytnuté informácie o:
 - a) totožnosti a štátnej príslušnosti osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač;
 - b) existencii európskeho zatykača;
 - c) povahe a právnej klasifikácii trestného činu;
 - d) opise okolností trestného činu, vrátane dátumu a miesta.Ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym príslušníkom alebo má trvalý pobyt v členskom štáte tranzitu, tranzit môže podliehať podmienke, že osoba sa po vypočutí vráti členskému štátu, ktorým prechádzala s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol na ňu vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.
2. Každý členský štát určí orgán zodpovedný za prijímanie žiadostí o tranzit a potrebné dokumenty, ako aj iných úradných písomností týkajúcich sa žiadostí o tranzit. Členské štáty oznámia meno určeného orgánu Generálnemu sekretariátu Rady.
3. Žiadosť o tranzit a informácie uvedené v odseku 1 sa môžu adresovať orgánu podľa odseku 2 všetkými prostriedkami, ktoré sú spôsobilé vytvoriť písomný záznam. Členský štát tranzitu oznámi svoje rozhodnutie na základe rovnakého postupu.
4. Toto rámcové rozhodnutie sa neuplatní v prípade prepravy vzdušným priestorom bez predpokladaného medzipristátia. Ak však dôjde k neplánovanému pristátiu, vydávajúci členský štát poskytne orgánu určenému podľa odseku 2 informácie uvedené v odseku 1.
5. Ak sa tranzit týka osoby, ktorá je vydaná z tretieho štátu do členského štátu, ustanovenia tohto článku sa použijú s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach */mutatis mutandis/*. Najmä pojem „európsky zatykač“ sa nahradí pojmom „žiadosť o vydanie“.

Článok 26 Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte

1. Vydávajúci členský štát započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcom členskom štáte.
2. Za týmto účelom vykonávajúcí súdny orgán alebo ústredný orgán určený podľa článku 7 poskytne vydávajúcemu súdnemu orgánu v čase odovzdávania všetky informácie týkajúce sa trvania väzby požadovanej osoby na základe európskeho zatykača.

Článok 27 Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúcí súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.
2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.
3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:
 - a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
 - b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením;
 - c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
 - d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;

- e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na „specialty rule“, v súlade s článkom 13;
 - f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na „specialty rule“ so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu;
 - g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.
4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2 Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmieta z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti. Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúcí členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

Článok 28 Odovzdanie alebo následné vydanie

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.
2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak vyžiadaná osoba, ktorá mala príležitosť na opustenie územia členského štátu, do ktorého bola vydaná, tak neurobila do 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
 - b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača. Súhlas sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom vyžiadaná osoba má právo na právneho zástupcu;
 - c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha „specialty rule“ (osobitnému konaniu) v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).
3. Vykonávajúci súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:
- a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;
 - b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
 - c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;
 - d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.
4. Napriek ustanoveniu odseku 1 osoba, ktorá bola odovzdaná v súlade s európskym zatykačom, sa nesmie vydať do tretieho štátu bez súhlasu príslušného orgánu členského štátu, ktorý odovzdal túto osobu. Takýto súhlas sa dá v súlade s dohovormi, ktorými je tento členský štát viazaný, ako aj so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 29 Odovzdanie majetku

1. Na žiadosť vydávajúceho súdneho orgánu alebo z vlastnej iniciatívy, vykonávajúci súdny orgán v súlade so svojím národným právom zabaví a odovzdá majetok, ktorý:
- a) možno použiť ako dôkaz, alebo
 - b) vyžiadaná osoba získala v dôsledku trestného činu.

2. Majetok uvedený v odseku 1 sa odovzdá, aj keď sa európsky zatykač nemôže vykonať z dôvodu úmrtia alebo úteku vyžiadanej osoby.
3. Ak majetok uvedený v odseku 1 podlieha zabaveniu alebo konfiškácii na území vykonávajúceho členského štátu, tento môže, ak je majetok potrebný v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním, dočasne ho zadržať alebo odovzdať vydávajúcemu členskému štátu pod podmienkou, že bude vrátený.
4. Všetky práva, ktoré vykonávajúci členský štát alebo tretie strany môžu získať na majetok uvedený v odseku 1, zostávajú zachované. Ak takéto práva existujú, vydávajuci členský štát vráti majetok bezplatne vykonávajúcemu členskému štátu bezprostredne po skončení trestného stíhania.

Článok 30 Náklady

1. Náklady, ktoré vznikli na území vykonávajúceho členského štátu pri vykonávaní európskeho zatykača, znáša tento členský štát.
2. Všetky iné náklady znáša vydávajuci členský štát.

KAPITOLA 4 VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31 Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Bez porušenia ich uplatňovania vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími štátmi toto rámcové rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza príslušné ustanovenia nasledujúcich dohôd v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi:
 - a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho doplňujúci protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý doplňujúci protokol zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977, pokiaľ ide o vydávanie osôb;
 - b) Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postúpenia žiadostí o vydanie z 26. mája 1989;

- c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
 - d) Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
 - e) Hlavu III, kapitolu 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.
2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať platné dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo postupy, ak toto Rámcové rozhodnutie prijali, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia cieľe tohto Rámcového rozhodnutia rozšíriť a pomôcť zjednodušiť alebo uľahčiť ďalšie odovzdávania osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače.

Členské štáty môžu uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo postupy po prijatí tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia rozšírenie alebo predĺženie cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť postupy pre odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, najmä stanovením kratších lehôt, než sú lehoty stanovené v článku 17, rozšírením zoznamu trestných činov stanovených v článku 2 ods. 2, ďalším obmedzením dôvodov na odmietnutie uvedených v článkoch 3 a 4, alebo znížením hodnoty uvedenej v článku 2 ods. 1 alebo 2.

Dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi. Členské štáty do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a postupy uvedené v prvom pododseku, v ktorých uplatňovaní chcú pokračovať. Členské štáty oznámia Rade a Komisii aj všetky nové dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku do troch mesiacov od ich podpísania.

3. Ak dohovory alebo postupy uvedené v odseku 1 sa uplatňujú na územiach členských štátov alebo na územiach, za ktorých vonkajšie vzťahy je zodpovedný členský štát, na ktorý sa toto rámcové rozhodnutie neuplatňuje, tieto dokumenty sa naďalej uplatnia v riadení vzťahov medzi týmito územiami a inými členskými štátmi.

Článok 32 Prechodné ustanovenie

Žiadosti o vydanie osôb prijaté pred 1. januárom 2004 sa naďalej riadia existujúcimi dokumentmi, týkajúcimi sa vydávania osôb. Žiadosti prijaté po tomto termíne sa budú riadiť predpismi, ktoré členské štáty schválili v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím. Každý členský štát však môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia Radou urobiť vyhlásenie, v ktorom uvedie, že vykonávajúci členský štát sa bude ďalej zaoberať žiadosťami, týkajúcimi sa činov spáchaných pred dátumom, ktorý uvádza, v súlade so systémom vydávania osôb používaným pred 1. januárom 2004. Tento dátum nesmie byť neskorší ako 7. august 2002. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Článok 33 Ustanovenia, ktoré sa týkajú Rakúska a Gibraltáru

1. Vzhľadom na to, že Rakúsko nezmenilo článok 12 ods. 1 „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“ a najneskôr do 31. decembra 2008, môže umožniť svojim vykonávajúcim súdnym orgánom odmietnuť vykonať európsky zatykač, ak vyžiadaná osoba je rakúskym štátnym občanom a ak čin, pre ktorý bol európsky zatykač vydaný, nie je trestný podľa rakúskych právnych predpisov.
2. Toto rámcové rozhodnutie sa bude uplatňovať pre Gibraltár.

Článok 34 Vykonávanie

1. Členské štáty vykonajú všetky potrebné opatrenia potrebné na dosiahnutie zhody s týmto rámcovým rozhodnutím do 31. decembra 2003.
2. Členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, zavádzajúcich do svojich vnútroštátnych právnych predpisov povinnosti im uložené podľa tohto rámcového rozhodnutia. Každý členský štát môže pritom uviesť, že toto rámcové rozhodnutie bude okamžite uplatňovať vo svojich vzťahoch s tými členskými štátmi, ktoré poskytnú rovnaké oznámenie. Generálny sekretariát Rady oznámi členským štátom a Komisii informácie, prijaté v zmysle článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 2, článku 13 ods. 4 a článku 25 ods. 2. Súčasne zabezpečí uverejnenie týchto informácií v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

3. Na základe informácií oznámených Generálnym sekretariátom Rady Komisia najneskôr do 31. decembra 2004 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, ktorá bude v prípade potreby doplnená legislatívnymi návrhmi.
4. Rada v druhej polovici roka 2003 preskúma najmä praktické uplatňovanie ustanovení tohto rámcového rozhodnutia členskými štátmi, ako aj fungovanie Schengenského informačného systému.

Článok 35 Účinnosť

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

PRÍLOHA II

FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Európsky zatykač ¹⁾

Tento zatykač vydal príslušný súdny orgán. Požadujem, aby nižšie uvedená osoba bola zatknutá a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

- 1) Tento zatykač musí mať písomnú formu alebo musí byť preložený do jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu, ak je tento štát známy, alebo do iného jazyka akceptovaného týmto štátom.

a) Informácie o totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko:

Meno(á):

Rodné priezvisko, ak sa používa:

Prezývky, ak sa používajú:

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa:

Jazyk(-y), ktorým vyžiadaná osoba rozumie (ak je to známe):

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby:

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú prístupné a môžu sa postúpiť, alebo kontaktné údaje osoby, ktorá sa má kontaktovať s cieľom získania takýchto informácií alebo profil DNA (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť, ale nebol zahrnutý)

b) Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza:

1. Zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom:

Druh:

2. Vykonateľný rozsudok:

Odkaz:

c) Označenie dĺžky odsúdenia:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(-é) čin(-y):

2. Dĺžka uloženého trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia:

Zostávajúca časť trestu určená na výkon:

d) Rozhodnutie vydané v neprítomnosti obvineného a:

- dotknutá osoba bola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti,

alebo

- dotknutá osoba nebola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti, ale má nasledujúce právne záruky po vydaní (tieto záruky sa môžu poskytnúť vopred).
Uveďte právne záruky

e) Trestné činy:

Tento zatykač sa vzťahuje na celkový počet: trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol(-i) trestný(-é) čin(-y) spáchaný(-é), vrátane času, miesta a miery účasti vyžadanej osoby na trestnom čine(-och).

Povaha a skutková podstata trestného činu(-ov) a uplatnené zákonné ustanovenie/kódex:

- I. Ak sa uplatní, zaškrtnite jeden alebo viac trestných činov sankcionovaných v členskom štáte trestom alebo ochranným opatrením s hornou hranicou najmenej 3 rokov, ako stanovuje právo vydávajúceho členského štátu:
- 0 účasť na trestnom organizovaní,
 - 0 terorizmus,
 - 0 obchodovanie s ľuďmi,
 - 0 sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
 - 0 nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami,
 - 0 nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami,
 - 0 korupcia,

- 0 podvod, vrátane podvodu, ktorý sa týka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,
- 0 legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- 0 falšovanie meny, vrátane eura,
- 0 počítačové trestné činy,
- 0 trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodu s ohrozenými druhmi zvierat a rastlín druhmi a odrôd,
- 0 napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu,
- 0 vražda, vážne ublíženie na zdraví,
- 0 nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- 0 únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov,
- 0 rasizmus a xenofóbia,
- 0 organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- 0 nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel,
- 0 podvod,
- 0 organizované vydieračstvo a neoprávnenie vymáhanie,
- 0 falšovanie výrobkov a porušovanie autorského práva,
- 0 falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi,
- 0 falšovanie platobných prostriedkov,
- 0 nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast,
- 0 nezákonné obchodovanie s jadrovým a rádioaktívnym materiálom,
- 0 obchodovanie s kradnutými vozidlami,

0 znásilnenie,
0 podpaľačstvo,
0 trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu,
0 nezákonné zaistenie lietadla/lode,
0 sabotáž.

II. Presný opis trestného činu(-ov), neuvedených v časti I:

f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné informácie):

(Pozn.: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extrateritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu.)

g) Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, ktorý sa môže považovať za dôkaz:

Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, získaného vyžiadanou osobou v dôsledku spáchania trestného činu:

Opis majetku (a miesta) (ak je známe):

h) Trestný čin(-y), na základe ktorých bol vydaný tento zatykač, je (sú) trestný(-é)/majú za následok trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:

– právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo aspoň po 20 rokoch – zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia,

a/alebo

– právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje uplatnenie zmierňujúcich opatrení, na ktoré má osoba právo v zmysle práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie tohto trestu alebo opatrenia.

- i) Súdny orgán, ktorý vydal zatykač:
Úradný názov:

Priezvisko jeho zástupcu 1):

Funkcia (titul/hodnosť):

Číslo spisu:
Adresa:

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)
Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)
E-mail:
Kontaktné údaje osoby na zabezpečenie potrebného praktického postupu pre vydanie:
- 1) V jednotlivých jazykových verziách je zahrnutý odkaz na „zástupcu“ súdneho orgánu.

Ak bol doručením a administratívnym prevzatím európskeho zatykača poverený ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu:

Kontaktná osoba, ak sa použije (titul/hodnosť a priezvisko):

Adresa:

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

E-mail

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

Priezvisko:

Funkcia (titul/hodnosť):

Dátum:

Úradná pečiatka (ak existuje):

PRÍLOHA III

USMERNENIA AKO VYPLŇAŤ FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Tento zatykač vydal príslušný súdny orgán. Požadujem, aby nižšie uvedená osoba bola zatknutá a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

Poznámka¹

- *Odporúča sa stiahnuť formulár z webovej stránky Európskej justičnej siete a uložiť ho vo vlastnom počítači pre prípad, že webová stránka nebude dostupná.*
- *Vyplňte formulár prostredníctvom počítača. Formulár nevyplňajte rukou.*
- *Ak nejaká kolónka nie je relevantná, napíšte „Neuplatňuje sa“ alebo inak jasne uveďte, napr. osobitnou značkou (napr. –), že sa neuplatňuje.*
- *Ak sa EZ vzťahuje na viacero trestných činov, očísľujte ich (1, 2, 3 atď.) a dodržujte číslovanie v celom EZ a najmä v kolónke b).*

¹ Tu uvedené poznámky nie sú záväzné. Súdnym orgánom sa však pripomína povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade s rámcovým rozhodnutím (pozri vec C-105/03 Pupino).

Kolónka a)

Informácie potrebné na zistenie totožnosti vyžiadanej osoby

Poznámka:

Ak je to možné, vyplňte všetky polia.

a) Informácie o totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko: *Poznámka: Povinné pole. Zahrňa predošlé oficiálne priezvisko, ak je známe, a píše sa tak, ako v národnom jazyku; priezvisko sa neprekladá.*

Meno(á): *Poznámka: Povinné pole.*

Rodné priezvisko, ak sa používa:

Prezývky, ak sa používa: *Poznámka: Zahrňa falošné mená. Prezývky uveďte v zátvorkách. Ak osoba používa falošnú totožnosť, táto falošná totožnosť by sa mala uviesť vo všetkých poliach, ako napr. falošný dátum narodenia a falošná adresa.*

Pohlavie: *Poznámka: Povinné pole.*

Štátna príslušnosť: *Poznámka: Povinné pole.*

Dátum narodenia: *Poznámka: Povinné pole.*

Miesto narodenia: *Poznámka: Povinné pole, ak sú informácie dostupné.*

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa: *Poznámka: Povinné pole, ak sú informácie dostupné. Uveďte „Neznáme“, ak neexistujú informácie.*

Jazyk(-y), ktorým požadovaná osoba rozumie (ak je to známe):

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby: *Poznámka: Povinné pole, ak sú informácie dostupné. Uveďte tiež, či je osoba nebezpečná a/alebo môže byť ozbrojená.*

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú prístupné a môžu sa postúpiť, alebo kontaktné údaje osoby, ktorá sa má kontaktovať s cieľom získania takýchto informácií alebo profil DNA (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť, ale nebol zahrnutý) *Poznámka: Povinné pole, údaje sa vložia prostredníctvom Interpolu a SIS, ak sú informácie dostupné. Toto je kľúčové preto, aby sa zabezpečilo zatknutie správnej osoby.*

Kolónka b)
Informácie o rozhodnutí, z ktorého EZ vychádza

Poznámka:

Formulár by sa mal vyplniť, len pokiaľ ide o požadovaný účel – prípady trestného stíhania alebo odsúdenia. Kolónka b) používa pojem „rozhodnutie“. Tento môže znamenať súdny alebo justičný príkaz, vrátane príkazu vyšetrojúceho sudcu alebo rovnocenného príslušného súdneho orgánu. V niektorých členských štátoch môže byť ochranným opatrením obmedzujúcim slobodu rozhodnutie, prostredníctvom ktorého sa podozrivý dopravuje na súd, pokiaľ toto rozhodnutie tvorí v týchto členských štátoch základ pre väzbu. Ak sa rozhodnutie, ktoré viedlo k ochrannému opatreniu obmedzujúcemu slobodu, zmenilo napr. na rozsudok vydaný v neprítomnosti, mal by sa vydať nový EZ (s novým názvom).

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- b) ods. 1. Identifikujte rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza (súdny príkaz alebo justičný príkaz vydaný dd/mm/rok po zvážení dosahu donucovacieho opatrenia predbežného zadržania). Ak sa vyplní kolónka b) ods. 1., mala by sa vyplniť aj kolónka c).
- b) ods. 2. Napíšte „Neuplatňuje sa“.

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu alebo v prípade trestu vyneseneho v neprítomnosti)

- b) ods. 1. Ak sa EZ vydáva v prípadoch rozhodnutí vydaných v neprítomnosti, uveďte súdne rozhodnutie. Mala by sa vyplniť (..) len jedna kolónka. Ak bolo súdne rozhodnutie vydané v neprítomnosti, potom je rozsudok vo väčšine členských štátov nevykonateľný a mala by sa vyplniť kolónka b) ods. 1. Kolónka f) sa môže použiť na vysvetlenie tejto situácie.
- b) ods. 2 odkazuje na príslušný rozsudok alebo rozhodnutie, ktoré sa stalo konečným dd/mm/rok a uvádza číslo veci a názov súdu, ktorý rozhodnutie vydal.

b) Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza:

1. Zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom:

Druh: *Poznámka: Uved'te súdny príkaz alebo iný justičný príkaz a dátum a spisovú značku.*

2. Vykonateľný rozsudok: *Poznámka: Ak je rozsudok vykonateľný, uved'te aj dátum, kedy sa stal konečným.*

Odkaz: *Poznámka: Uved'te dátum, spisovú značku a druh rozhodnutia.*

Kolónka c)
Údaje o dĺžke trestu/trestu odňatia slobody

Poznámka:

Účelom tejto kolónky je uviesť, že EZ prekračuje dĺžky trestov ustanovené v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Počas predsúdneho konania sa zohľadní trest, ktorý možno teoreticky uložiť, a v prípade vynesenia odsudzujúceho rozsudku dĺžku uloženého trestu. Podobne ako pri kolónke b) by sa v zásade mala vyplniť len jedna kolónka.

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- c) ods. 1. Uveďte sankciu, ktorú možno teoreticky uložiť. Je potrebné si uvedomiť, že podľa článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia možno EZ vydať za činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov. Ak sa vyplní kolónka b) ods. 1, mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 1.
- c) ods. 2. Napíšte „Neuplatňuje sa“.

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseneho v neprítomnosti)

- c) ods. 2. Uveďte dĺžku uloženého trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu. Je potrebné si uvedomiť, že podľa článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia možno EZ vydať v prípade trestov v trvaní najmenej 4 mesiace, ak už bol uložený trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu. Ak sa vyplní kolónka b) ods. 2, mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 2.
- c) ods. 2. Uveďte roky, mesiace a dni. Je potrebné poznamenať, že rámcové rozhodnutie nestanovuje minimálnu hranicu zvyšku trestu, aby sa mohol vydať EZ. Ustanovenia článku 2 ods. 1 sa uplatňujú len vtedy, ak sa uložil trest v trvaní najmenej 4 mesiace alebo vydalo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu. Odporúča sa, aby sa rozhodnutie o vydaní EZ starostlivo zvažilo v situáciách, keď **zvyšok trestu** je kratší ako 4 mesiace, ale pôvodný trest bol 4 mesiace alebo viac. V takýchto prípadoch sa spravidla odporúča nevydať EZ.

c) Označenie dĺžky odsúdenia:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(-é) čin(-y):

2. Dĺžka uloženého trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia: ***Poznámka: V prípadoch uloženia trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu doba obmedzenia osobnej slobody môže byť neobmedzená, napr. trest odňatia slobody na doživotie alebo uloženie psychiatrickej liečby.***

Zostávajúca časť trestu určená na výkon: ***Poznámka: Ak má trest neurčitú dĺžku, uveďte, že zostáva vykonať aspoň 4 mesiace.***

Kolónka d)

Prípady, keď boli rozhodnutia vydané v neprítomnosti

Poznámka:

Zarážky vo formulári sa zmenili na kolónky, zaškrtnite jednu kolónku pre príslušnú situáciu.

Existujú dve situácie: buď bola osoba osobne predvolaná alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania alebo nie. V druhom prípade má právne záruky na obnovu konania, odvolanie alebo námietky (právne systémy sa navzájom líšia). Tieto záruky sa medzi členskými štátmi líšia. Pri uvádzaní záruk je potrebné byť konkrétny.

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- Neuplatňuje sa. Uveďte v kolónke, že sa neuplatňuje.

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseneho v neprítomnosti)

- **Ak bola zaškrtnutá kolónka 1, nemusíte uviesť žiadne právne záruky.**
- Slová „inak informovaná“ znamenajú, že bola informovaná v súlade s vnútroštátnym právom. Uveďte konkrétne okolnosti. Ako osoba nadobudla skutočnú vedomosť? Bolo by prospešné vedieť podrobnosti o tom, ako bola osoba informovaná (pozri kolónku f)), hoci rámcové rozhodnutie nevyžaduje túto informáciu. Uveďte, či existujú lehoty, ktoré sa vzťahujú na obnovu konania, atď. Je tiež prospešné, keď uvediete, kedy a v akej lehote možno podať návrh na obnovu konania. Možno podať návrh na obnovu konania po faktickom odovzdaní osoby? Oznámenie EZ sa v niektorých krajinách môže považovať za informáciu o formálnom oznámení samotného rozsudku a v dôsledku toho začínajú plynúť lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. V tomto prípade by to mal vydávajúcí orgán jasne uviesť, aby vykonávajúcí orgán správne informoval osobu, voči ktorej bolo vydané rozhodnutie v neprítomnosti.
- **V krajinách, v ktorých sa nemôže viesť konanie v neprítomnosti, napíšte „Neuplatňuje sa, keďže sa u nás nemôžu viesť konania v neprítomnosti obvineného“.**

d) Rozhodnutie vydané v neprítomnosti obvineného a:

- ☐ dotknutá osoba bola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti,

alebo

- ☐ dotknutá osoba nebola predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste pojednávania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia v neprítomnosti, ale má nasledujúce právne záruky po vydaní (tieto záruky sa môžu poskytnúť vopred).

Uved'te právne záruky

Poznámka: V niektorých členských štátoch môžu nastať oba prípady a sudca by mal preto uviesť aj právne záruky vzťahujúce sa na situáciu uvedenú v prvom prípade. Uved'te možnosti pre obnovu konania/odvolanie alebo námietky a podmienky pre ich uplatnenie.

[Prosím zoberte na vedomie, že kolónka d) sa na konci roku 2010 nahradí týmto formulárom]¹

d) Uveďte, či sa dotknutá osoba osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia:

1. Áno, dotknutá osoba sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.
2. Nie, dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.
3. Ak ste na otázku 2 odpovedali „nie“, uveďte, prosím, či:

¹ Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci dospela 6. júna 2008 k spoločnému smerovaniu k podnetu Slovinskej republiky, Francúzskej republiky, Českej republiky, Švédskeho kráľovstva, Slovenskej republiky, Spojeného kráľovstva a Spolkovej republiky Nemecko na účely prijatia rámcového rozhodnutia Rady o výkone rozhodnutí vydaných v neprítomnosti a o zmene a doplnení rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, rámcového rozhodnutia 2006/783/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu a rámcového rozhodnutia 2008/.../SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Očakáva sa, že rozhodnutie sa formálne prijme do konca roku 2008 a lehota na vykonanie bude dva roky.

3.1a dotknutá osoba bola osobne predvolaná a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;*Dátum, na ktorý bola dotknutá osoba predvolaná:*

.....(deň/mesiac/rok)*Miesto, kam bola dotknutá osoba predvolaná:*

.....

ALEBO 3.1b dotknutá osoba nebola osobne predvolaná, ale sa jej inými prostriedkami skutočne doručili oficiálne informácie o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

Opište ako bolo preukázané, že dotknutá osoba si bola vedomá plánovaného konania:.....

.....

.....

ALEBO

3.2 dotknutá osoba vedomá si plánovaného konania dala mandát právnomu zástupcovi, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou alebo štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

Uved'te informácie, ako sa táto podmienka splnila:

.....

ALEBO

3.3 dotknutá osoba po tom, ako jej bolo doručené rozhodnutie, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok.

Opište, kedy a ako dotknutá osoba výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok:

.....

ALEBO

3.4 dotknutá osoba mala nárok na obnovu konania alebo odvolanie za týchto podmienok:

3.4.1 rozhodnutie bolo dotknutej osobe osobne doručené (deň/mesiac/rok)

a

- dotknutá osoba bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie a o práve byť prítomná na tomto konaní a
- po tom, ako bola poučená o tomto práve, dotknutá osoba nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty;

ALEBO

3.4.2 rozhodnutie nebolo dotknutej osobe osobne doručené, ale

- toto rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní a
- pri doručení rozhodnutia sa dotknutá osoba výslovne poučí o práve na obnovu konania alebo odvolanie a o práve byť prítomná na tomto konaní a

- po doručení rozhodnutia bude mať osoba právo na podanie návrhu na obnovu konania alebo odvolanie do ... dní. Ak ste zaškrtnuli kolónku 3.4.2, prosím potvrdzte, že

ak hľadaná osoba pri oboznámení sa s obsahom európskeho zatykača vo vykonávajúcom štáte žiada o kópiu rozsudku pred odovzdaním, kópia rozsudku sa jej doručí bezodkladne po tejto žiadosti prostredníctvom vykonávajúceho orgánu;

a

ak dotknutá osoba podala návrh na obnovu konania alebo odvolanie, väzba osoby čakajúcej na takúto obnovu konania alebo odvolacie konanie sa až do skončenia konania skúma v súlade s právom vydávajúceho štátu buď pravidelne alebo na žiadosť dotknutej osoby; takéto skúmanie zahŕňa najmä možnosť pozastavenia alebo prerušenia väzby

ak dotknutá osoba podala návrh na obnovu konania alebo odvolanie, takáto obnova konania alebo odvolacie konanie začne bez zbytočného odkladu po odovzdaní.

Kolónka e)
Dotknuté trestné činy

Poznámka:

Pôvodná myšlienka kolónky e) bola taká, aby mohol byť urobený relatívne krátky, ale presný opis okolností prípadu, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine.

Vykonávajúci sudca (..) vo väčšine prípadov, keď sa vydáva EZ, by nemal „ísť nad rámec kolónky“; inými slovami by nemal skúmať skutkové okolnosti prípadu, keď bola zaškrtnutá jedna z 32 kategórií trestných činov. To bolo tiež dôvodom, prečo sa myslelo, že krátky a presný opis v takýchto prípadoch postačí a podrobný opis je potrebný len v bode II, keď sa overuje obojstranná trestnosť.

V praxi sa však ukázalo, že v mnohých prípadoch sa úplný opis prípadu vkladá už na začiatku kolónky. V prípadoch zrušenia overovania obojstrannej trestnosti sa uplatňuje vymedzenie trestného činu v trestnom zákone vydávajúceho členského štátu a nie je potrebné vkladať znenie tohto zákona do EZ (alebo ho prikladať, ako je praxou niektorých súdnych orgánov – tým sa predchádza zbytočným prekladom znení právnych predpisov), hoci niektoré justičné orgány vyžadujú kópie znení právnych predpisov). Okolnosti prípadu sa musia uviesť vždy úplne a vyčerpávajúco, najmä aby sa za určitých okolností mohlo riešiť pravidlo špeciality, zásada *ne bis in idem* a preklúzia.

Predsúdne konanie a vykonávacie konanie

- Uved'te počet dotknutých trestných činov.
- Uved'te presné vysvetlenie skutkových okolností odôvodňujúcich žiadosť: používajte krátke vety, ktoré sa ľahko prekladajú. *Skutkový opis by mal pozostávať len z krátkeho zhrnutia a nie z úplného prepisu strán zo spisu. V zložitejších prípadoch, a najmä keď sa uplatňuje overovanie obojstrannej trestnosti, je však potrebný dlhší opis, aby sa zdokumentovali hlavné aspekty skutkových okolností. V takýchto prípadoch vložte údaje, ktoré sú **podstatné** pre rozhodnutie vykonávajúceho orgánu o EZ, najmä pre určenie akýchkoľvek dôvodov odmietnutia uznania alebo s cieľom uplatniť pravidlo špeciality alebo zásadu *ne bis in idem*. Krátky opis je tiež užitočný pre vloženie záznamu do SIS zo strany národnej ústredne SIRENE.*

- Uved'te právnu kvalifikáciu trestného činu a ktoré ustanovenia sa ním porušili.
- Ak vydávajúci orgán uzná trestný čin za trestný čin na zozname, mal by zaškrtnúť kategóriu trestného činu na zozname.
- Ak možno za pokus trestného činu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu v dĺžke najmenej 3 rokov, mala by sa zaškrtnúť príslušná kolónka (trestného činu).
- Pôvodným zámerom autorov rámcového rozhodnutia bolo, aby nebolo potrebné v EZ uvádzať znenia právnych predpisov. To len vedie k zbytočným prekladom. Pre vylúčenie znenia právnych predpisov existujú dôvody technického rázu, ako napríklad skutočnosť, že dĺžka elektronická kolónky SIRENE je obmedzená na 1024 znakov (približne 15 riadkov vo veľkosti 12 programu Word); prekročenie tohto limitu núti SIRENE postúpiť informácie v inom doplnkovom formulári (formulár M) a pripraviť „*podporný preklad*“ s rizikom preťaženia systému so zreteľom na to, že na tento proces sú k dispozícii obmedzené zdroje.
- Odporúča sa použiť len jeden formulár na jeden EZ týkajúci sa jednej osoby. Ak obsahuje niekoľko trestných činov, malo by sa upresniť (napr. použitím číslovania „trestný čin 1“, „trestný čin 2“, „trestný čin 3“, ...), ktoré zaškrtnutie sa týka ktorého trestného činu (pozri najmä kolónku b)). Je potrebné si uvedomiť, že SIS umožňuje vloženie len jedného EZ.
- *Odovzdanie pre vedľajšie trestné činy* znamená odovzdanie osoby pre jeden alebo niekoľko činov, za ktoré možno uložiť nižší trest, ako je prah uvedený v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Samotné rámcové rozhodnutie vyslovene neupravuje spôsob, ako riešiť otázku odovzdania v súvislosti s vedľajšími trestnými činmi. Niektoré členské štáty to umožňujú, iné nie. Pred vydaním EZ je vhodné poukázať na to, že to môže spôsobiť neplatnosť EZ, najmä v prípadoch odsúdenia, keď je cieľom EZ kumulatívny trest odňatia slobody a niektoré z trestných činov nespĺňajú prah.
- Ak tá istá krajina vydá EZ týkajúci sa tej istej osoby, tieto EZ by sa nemali považovať za konkurenčné. Niektoré justičné orgány však neakceptujú viac ako jeden EZ vo vzťahu k tej istej osobe z vydávajúceho členského štátu.

e) Trestné činy:

Tento zatykač sa vzťahuje na celkový počet: trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol(-i) trestný(-é) čin(y) spáchaný(-é), vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine(-och): *Poznámka: Z dôvodu jasnosti ak ide napr. o 3 trestné činy, ich opisy by sa mali očíslovať 1, 2, 3. Používajte krátke vety, ale opíšte skutkový stav úplne. Bud'te presný.*

.....

Povaha a skutková podstata trestného činu(-ov) a uplatnené zákonné ustanovenie/kódex:

Poznámka: Uveďte právnu kvalifikáciu trestného činu a ustanovenia, ktoré trestného zákona sa ním porušili.

I. Ak sa uplatní, zaškrtnite jeden alebo viac trestných činov sankcionovaných v členskom štáte trestom alebo ochranným opatrením s hornou hranicou najmenej 3 rokov, ako ustanovuje právo vydávajúceho členského štátu:

- ☐ účasť na trestnom organizovaní,
- ☐ terorizmus,
- ☐ obchodovanie s ľuďmi,
- ☐ sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- ☐ nezákonné obchodovanie s nezákonné a psychotropnými látkami,
- ☐ nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami,
- ☐ korupcia,
- ☐ podvod, vrátane podvodu, ktorý sa týka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,
- ☐ legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- ☐ falšovanie meny vrátane eura,
- ☐ počítačové trestné činy,
- ☐ trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nezákonného obchodu s ohrozenými druhmi zvierat a rastlín a odrôd,
- ☐ napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu,
- ☐ vražda, vážne ublíženie na zdraví,
- ☐ nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- ☐ únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov,
- ☐ rasizmus a xenofóbia,
- ☐ organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- ☐ nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel,
- ☐ podvod,
- ☐ organizované vydieračstvo a neoprávnenie vymáhanie,

- ☐ falšovanie výrobkov a porušovanie autorského práva,
- ☐ falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi,
- ☐ falšovanie platobných prostriedkov,
- ☐ nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast,
- ☐ nezákonné obchodovanie s jadrovým a rádioaktívnym materiálom,
- ☐ obchodovanie s kradnutými motorovými vozidlami,
- ☐ znásilnenie,
- ☐ podpaľáčstvo,
- ☐ trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- ☐ nezákonné zaistenie lietadla/lode,
- ☐ sabotáž.

II. Presný opis trestného činu(-ov) neuvedených v časti I: *Poznámka: V časti II by sa nemalo opakovať to, čo už bolo opísané vyššie v kolónke e). Potrebný je len úplný opis, nie informácie o vnútroštátnych právnych predpisoch.*

Ak sú okolnosti už uvedené vyššie, neopakujte ich. Neprikladajte znenia právnych predpisov, ak sú okolnosti jasne uvedené vyššie; použite túto kolónku, len ak sa overuje obojstranná trestnosť a uvedené okolnosti je potrebné podrobnejšie rozpísať. Na to, aby sudca mohol overiť obojstrannú trestnosť, nepotrebuje znenie právneho predpisu, ale len poznať presné okolnosti prípadu, hoci niektoré justičné orgány vyžadujú kópie znenia právnych predpisov.

.....

.....

Kolónka f)
Ostatné okolnosti súvisiace s prípadom

Poznámka:

Za normálnych okolností sa táto kolónka nevyplňa. Použite ju len vtedy, ak sa predpokladajú ťažkosti pri výkone EZ napriek objasneniam prostredníctvom priamej súdnej komunikácie. Toto je vhodné miesto pre žiadosť o dočasné odovzdanie, alebo pre prípad, že sa očakáva negatívne rozhodnutie alebo sa vyžaduje osobitný procesný úkon (najmä vyhlásenie podozrivého). Ak to pravidlá vykonávajúceho štátu umožňujú, v tejto kolónke je možné požiadať o vypočutie prostredníctvom videokonferencie. V tejto kolónke by sa mala použiť na žiadosti o súhlas podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia.

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- Opíšte ostatné okolnosti súvisiace s prípadom, napr. ak bol trestný čin spáchaný dávno, prečo sa EZ vydáva až teraz?

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseného v neprítomnosti)

- Opíšte ostatné okolnosti súvisiace s prípadom. Na príklad ... „nezákonná neprítomnosť vo väzení, pretože páchatel sa nevrátil do ústavu po vyčerpaní voľna na opustenie ústavu od 13. do 19. novembra 1995...“.

f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné údaje):

(Pozn.: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extrateritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu.) Poznámka: Toto môže zahŕňať poznámky k obmedzeniam kontaktov s tretími osobami po zatknutí, informácie, že existuje riziko zničenia dôkazov alebo riziko opätovnej trestnej činnosti. Zvyčajne nie je potrebné uviesť žiadne prerušenie premlčacej lehoty, ale ak bol trestný čin spáchaný dávno, môže byť takáto informácia užitočná. Niektoré členské štáty to môžu tiež požadovať pravidelne, hoci rámcové rozhodnutie to nevyžaduje.

Kolónka g)
Zaistenie

Poznámka:

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- Uved'te krátky opis vyžiadaného predmetu (t. j. zbraň, doklad totožnosti alebo cestovný doklad, atď.) Ak sa tento druh spolupráce nepožaduje, uved'te „Neuplatňuje sa“.
- Napríklad opíšte zbraň, ktorej zaistenie sa požaduje.
- Ak je dostupná, mala by sa uviesť informácia o samostatnej žiadosti.
- Kolónka g) sa nevzťahuje na „osobné veci“; uved'te predmety, ktoré môžu byť dôkazmi, napr. prenosný počítač, osobné dokumenty alebo mobilné telefóny, aby sa mohol zaistiť majetok bez toho, aby bol vydaný ďalší EZ.
- Kolónku vyplňajte so zreteľom na to, že zaistením sa možno vyhnúť budúcim dožiadaniam.

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseneho v neprítomnosti)

- Napíšte „Neuplatňuje sa“ (pokiaľ nie je v rozsudku príkaz na konfiškáciu).

g) Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, ktorá sa môže považovať za dôkaz:

Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku získaného vyžiadanou osobou v dôsledku spáchania trestného činu:

Opis majetku (a miesta) (ak je známe): *Poznámka: Čím presnejšie sa táto kolónka vyplní, o to pravdepodobnejšie sa bude môcť vyhnúť ďalším dožiadaniam.*

.....
.....
.....

Kolónka h)

Poznámka:

Zarážky sa zmenili na okienka, v prípade potreby ich zaškrtnite. Ak ústava neumožňuje trest odňatia slobody na doživotie, napíšte „Neuplatňuje sa“.

Predsúdne konanie (EZ sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

- Zaškrtnite okienko v prípade potreby.

Vykonávacie konanie (EZ sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseneho v neprítomnosti)

- Zaškrtnite okienko v prípade potreby.

h) Trestný čin(-y), na základe ktorých bol vydaný tento zatykač, je (sú) trestný(-é)/majú za následok trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:

- ☐ právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo aspoň po 20 rokoch – zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia,

a/alebo

- ☐ právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje uplatnenie zmierňujúcich opatrení, na ktoré má osoba právo v zmysle práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie tohto trestu alebo opatrenia.

Kolónka i)
Informácie o vydávajúcom orgáne

Poznámka:

- Meno jeho zástupcu: Do jednotlivých jazykových verzií sa vloží odkaz na „držiteľa“ súdnej právomoci.
- Uveďte adresu vydávajúceho orgánu.
- Uveďte telefónne číslo/číslo faxu/e-mail vydávajúceho orgánu.
- Kontaktné údaje orgánu pre praktické opatrenia: Ak je to možné, uveďte meno a kontaktné údaje súdneho úradníka, ktorý ovláda cudzí jazyk (angličtina/francúzština).

i) Súdny orgán, ktorý vydal zatykač:

Úradný názov:

Priezvisko jeho zástupcu:.....

Funkcia (titul/hodnosť):.....

Číslo spisu:

Adresa:

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

E-mail:

Kontaktné údaje osoby na zabezpečenie potrebného praktického postupu pre vydanie:

Kontaktné údaje ústredného orgánu

Poznámka:

V prípade potreby starostlivo vyplňte všetky kontaktné údaje.

Ak bol doručením a administratívnym prevzatím európskeho zatykača poverený ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu:

Kontaktná osoba, ak sa použije (titul/hodnosť a priezvisko):.....

Adresa:.....

.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

Číslo faxu: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...)

E-mail

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a informácie o ňom

Poznámka:

- Toto môže byť súdny orgán alebo napr. súdny tajomník, ktorý podpisuje v mene súdu.
- Uvedomte si, že v dožiadanej krajine sa môže vyžadovať pečiatka vydávajúceho orgánu.

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

.....

Priezvisko:

.....

Funkcia (titul/hodnosť):

Dátum:

Úradná pečiatka (ak existuje) ***Poznámka: Jedná sa o úradnú pečiatku vydávajúceho orgánu podľa vnútroštátneho práva. Ak je to možné, vždy ju využívajte.***

PRÍLOHA IV

JAZYKY AKCEPTOVANÉ ČLENSKÝMI ŠTÁTMI PRI PRIJÍMANÍ EZ

Podľa článku 8 ods. 2 rámcového rozhodnutia urobili členské štáty tieto vyhlásenia o jazykoch akceptovaných pri prijímaní EZ:

Rakúsko:	Nemčina alebo iný jazyk na základe reciprocity (akceptuje EZ v úradnom jazyku členského štátu, ktorý akceptuje EZ vydaný rakúskymi súdnymi orgánmi v nemčine).
Belgicko:	francúzština, holandčina a nemčina
Bulharsko:	bulharčina
Cyprus:	gréčtina, turečtina a angličtina
Česká republika:	čeština. Vo vzťahu k Slovenskej republike Česká republika akceptuje EZ vystavený v slovenskom jazyku alebo doplnený prekladom do slovenského jazyka a vo vzťahu k Rakúsku Česká republika akceptuje EZ v nemčine.
Dánsko:	dánčina, angličtina, švédčina.
Estónsko:	estónčina alebo angličtina
Fínsko:	fínčina, švédčina, angličtina
Francúzsko:	francúzština
Nemecko:	Nemecko uplatňuje reciprocitu (akceptuje EZ v úradnom jazyku členského štátu, ktorý tiež akceptuje EZ vydaný nemeckými súdnymi orgánmi v nemčine).
Grécko:	gréčtina
Maďarsko:	Maďarčina alebo preklad EZ do maďarčiny. Vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré výhradne neakceptujú EZ vo svojom vlastnom jazyku alebo v jednom zo svojich úradných jazykov, Maďarsko akceptuje EZ v angličtine, francúzštine alebo nemčine alebo doplnený prekladom do týchto jazykov.

Írsko:	írčina alebo angličtina alebo jazyk, ktorý nariadi príkazom ministerstvo spravodlivosti, alebo EZ doplnený prekladom do írčiny/angličtiny.
Taliansko:	taliančina
Lotyšsko:	lotyština a angličtina
Litva:	litovčina a angličtina
Luxembursko:	francúzština, nemčina a angličtina
Malta:	maltčina a angličtina
Holandsko:	holandčina, angličtina alebo iný úradný jazyk Európskej únie za predpokladu, že sa zároveň predloží preklad do angličtiny.
Poľsko:	poľština
Portugalsko:	portugalčina
Rumunsko:	rumunčina, francúzština alebo angličtina
Slovensko:	slovenčina alebo na základe dvojstranných dohôd nemčina s Rakúskom, čeština s Českou republikou, poľština s Poľskom.
Slovinsko:	slovinčina a angličtina
Španielsko:	španielčina. Ak sa EZ vydáva prostredníctvom záznamu SIS, vykonávajúci súdny orgán zabezpečí preklad, ak nie je v španielčine.
Švédsko:	švédčina, dánčina, nórčina, angličtina alebo preklad do jedného z týchto jazykov.
Spojené kráľovstvo:	angličtina alebo preklad EZ do angličtiny.

PRÍLOHA V

LEHOTY NA PRIJATIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA PO ZATKNUTÍ HĽADANEJ OSOBY

Rakúsko	40 dní
Belgicko	10 dní
Bulharsko	24 hodín
Cyprus	3 dni, ak bol európsky zatykač vydaný pred zatknutím hľadanej osoby
Česká republika	40 dní
Dánsko	čo najskôr (podľa dánskeho zákona o administratívnych rozhodnutiach sa má vydanie uskutočniť čo najskôr, alebo ak je to možné, do 10 dní od zatknutia dotknutej osoby alebo jej súhlasu s vydaním).
Estónsko	3 pracovné dni
Fínsko	čo najskôr alebo na žiadosť v lehote stanovenej príslušným fínskym vykonávajúcim orgánom; fínske právne predpisy však nevyžadujú povinné predloženie EZ, ak žiadosť o EZ bola už pred tým vložená do záznamu SIS.
Francúzsko	6 pracovných dní
Nemecko	40 dní
Grécko	15 dní; možno predĺžiť na 30 dní
Maďarsko	40 dní
Írsko	Hľadaná osoba je zatknutá po prijatí EZ a jeho potvrdení vyšším súdom (High Court). Ak bude SIS v Írsku platný, bude sa uplatňovať lehota 7 dní.
Taliansko	10 dní
Lotyšsko	48 hodín
Litva	48 hodín po zatknutí osoby

Luxembursko	6 pracovných dní
Malta	V prípadoch, keď existuje záznam SIS, považuje sa za EZ a súdny orgán môže stanoviť lehotu na prijatie EZ. V ostatných prípadoch možno zatknutie vykonať na základe predbežného zatykača a uplatní sa 48-hodinová lehota na prijatie zatykača. Predbežné zatknutie sa uskutočňuje len vo výnimočných prípadoch.
Holandsko	Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na SIS: najneskôr 23. deň po zatknutí, ak sa zakladá na zázname SIS. Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa nezúčastňujú na SIS, EZ musí byť prijatý čo najskôr.
Poľsko	48 hodín
Portugalsko	je to na zvážení súdu, zvyčajne 10 dní.
Rumunsko	48 hodín po zatknutí osoby za účasti prokurátora, zástupcu zatknutej osoby, a ak je to potrebné tlmočníka podľa rumunského trestného poriadku.
Slovensko	18 dní od zatknutia osoby pre prijatie originálu európskeho zatykača a originálu dokumentu obsahujúceho preklad EZ do slovenčiny. Ak uvedené dokumenty nie sú prijaté do 18 dní, prokurátor môže prípadne požiadať sudcu o prepustenie osoby z väzby; ak dokumenty nie sú prijaté do 40 dní, prepustenie osoby je povinné.
Slovinsko	10 dní
Španielsko	Španielske právne predpisy neustanovujú termín na prijatie originálu EZ. Vykonávajúce súdne orgány však žiadajú o doručenie EZ čo najskôr a v každom prípade do 10 dní po zatknutí osoby.
Švédsko	čo najskôr (zopár dní, rozhoduje o tom prokurátor)
Spojené kráľovstvo	48 hodín po predbežnom zatknutí; predbežné zatknutie sa však využíva len vo výnimočných prípadoch; EZ sa musí predložiť, ak sa o to požiada, inak bude osoba prepustená.

PRÍLOHA VI

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 16. júna 2005

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach - Články 34 EÚ a 35 EÚ - Rámcové rozhodnutie
č. 2001/220/SVV - Postavenie obetí v trestnom konaní - Ochrana zraniteľných osôb - Výsluch
maloletých svedkov - Účinok rámcového rozhodnutia)

Vo veci C-105/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný
rozhodnutím sudcu Tribunale di Firenze (Taliansko) povereného predbežným vyšetrovaním
z 3. februára 2003 a doručený Súdnemu dvoru 5. marca 2003, ktorý súvisí s trestným konaním proti

Maria Pupino,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas,
R. Silva de Lapuerta a A. Borg Barthet, sudcovia N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues
(spravodajca), P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis a M. Ilešič,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. októbra 2004,
so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pani Pupino, v zastúpení: M. Guagliani a D. Tanzarella, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,
- grécka vláda, v zastúpení: A. Samoni-Rantou a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: R. Abraham, G. de Bergues, a C. Isidoro, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandes, splnomocnený zástupca,
- švédská vláda, v zastúpení: A. Kruse a K. Wistrand, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: R. Caudwell a E. O'Neill, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci M. Hoskins, barrister,
- Komisia Európskych spoločenských, v zastúpení: M. Condou-Durande a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. novembra 2004,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka článkov 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Ú. v. ES L 82, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 72, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- 2 Tento návrh bol podaný v súvislosti s trestným konaním, ktoré sa vedie proti pani Pupino, učiteľke v materskej škôlke, ktorá je obvinená z ublíženia na zdraví spôsobeného deťom mladším ako päť rokov v čase, keď nastali skutkové okolnosti.

Právny rámec

Zmluva o Európskej únii

- 3 Podľa článku 34 ods. 2 EÚ v znení vyplývajúcom z Amsterdamskej zmluvy, ktorý je súčasťou hlavy VI Zmluvy, nazvanej „Ustanovenia o policajnej a súdnej spolupráci v trestných veciach“:

„Rada prijíma opatrenia a vhodnou formou a postupmi uvedenými v tejto hlave podporuje spoluprácu, čím prispieva k dosiahnutiu cieľov únie. Na tento účel môže Rada z podnetu členského štátu alebo Komisie jednomyseľne:

...

- b) prijať rámcové rozhodnutia za účelom aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov. Rámcové rozhodnutia sú záväzné pre členské štáty, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a metód sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Tieto rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok;

...“

- 4 Článok 35 EÚ stanovuje:

„1. Za podmienok stanovených v tomto článku má Súdny dvor právomoc vydať predbežné nálezy [rozhodnúť v prejudiciálnom konaní – neoficiálny preklad] o platnosti a výklade rámcových rozhodnutí a rozhodnutí, o výklade dohovorov vypracovaných podľa tejto hlavy a o platnosti výkladu opatrení na vykonanie rozhodnutí.

2. Každý členský štát môže vyhlásením v čase podpísania Amsterdamskej zmluvy alebo kedykoľvek neskôr uznať právomoc Súdneho dvora vydať predbežné nálezy [rozhodnúť v prejudiciálnom konaní – neoficiálny preklad] tak, ako je stanovené v odseku 1.

3. Členský štát, ktorý urobí vyhlásenie podľa odseku 2 uvedie, že:
- a) každý súd tohto štátu, ktorého rozhodnutie nie je možné napadnúť opravnými prostriedkami vnútroštátneho práva, môže požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného nálezu o [rozhodnutie o prejudiciálnej – neoficiálny preklad] otázke, pokiaľ považuje rozhodnutie o otázke platnosti alebo výkladu aktu uvedeného v odseku 1, ktorá vznikla počas konania pred súdom, za nutné pre vydanie rozsudku, alebo že
- b) každý súd tohto štátu môže požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného nálezu [prejudiciálne rozhodnutie – neoficiálny preklad] vo veci, pokiaľ považuje rozhodnutie o otázke platnosti alebo výkladu aktu uvedeného v odseku 1, ktorá vznikla počas konania pred súdom, za nutné pre vydanie rozsudku.

...“

- 5 Z informácie o nadobudnutí účinnosti Amsterdamskej zmluvy uverejnenej v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev z 1. mája 1999 (Ú. v. ES L 114, s. 1) vyplýva, že Talianska republika urobila vyhlásenie podľa článku 35 ods. 2 EÚ, ktorým uznala právomoc Súdneho dvora rozhodovať za podmienok ustanovených v článku 35 ods. 3 písm. b) EÚ.

Rámcové rozhodnutie

- 6 Podľa článku 2 rámcového rozhodnutia nazvaného „Úcta a uznanie“:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby obeť mali reálne a primerané postavenie v ich trestnoprávnom systéme. Naďalej bude vyvíjať všetko úsilie na zabezpečenie toho, aby sa s obeťami zaobchádzalo s náležitou úctou voči dôstojnosti jednotlivca počas konania a uzná práva a oprávnené nároky obetí so zvláštnym prihliadnutím na trestné konanie.

2. Každý členský štát zabezpečí, aby obeť, ktoré sú obzvlášť zraniteľné, mali prospech zo špecifického zaobchádzania najlepšie prispôsobeného ich pomerom.“

7 Podľa článku 3 rámcového rozhodnutia nazvaného „Výsluchy a poskytnutie dôkazu“:

„Každý členský štát zaručí obetiam možnosť, aby boli počas konania vypočuté a aby predložili dôkazy.

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby jeho orgány vypočúvali obeť iba do miery nevyhnutnej vzhľadom na trestné konanie.“

8 Článok 8 rámcového rozhodnutia nazvaný „Právo na ochranu“ stanovuje vo svojom odseku 4:

„Každý členský štát zabezpečí, aby v prípade potreby ochrany obetí – najmä tých najzraniteľnejších – pred dôsledkami podania svedectva na verejnom pojednávaní boli na základe rozhodnutia prijatého súdom oprávnené vypovedať spôsobom, ktorý umožní splnenie tohto cieľa akýmikoľvek prostriedkami, ktoré sú v súlade s jeho základnými právnymi zásadami.“

9 Podľa článku 17 rámcového rozhodnutia každý členský štát zabezpečí účinnosť zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, aby boli v súlade s článkami uvedenými v tomto rozhodnutí „do 22. marca 2002“.

Vnútroštátna právna úprava

10 Článok 392 talianskeho trestného poriadku (ďalej len „TTP“), ktorý je súčasťou hlavy V nazvanej „Predbežné vyšetrovanie a predbežné pojednávanie“, stanovuje:

„1. V priebehu predbežného vyšetrovania môžu prokurátor a obvinený požiadať sudcu, aby prostredníctvom incidenčného konania:

- a) vykonal dôkaz výsluchom svedka, ak existuje závažný dôvod domnievať sa, že svedok nebude môcť byť vypočutý v priebehu pojednávania z dôvodu choroby alebo vážnej prekážky;

- b) vykonal dôkaz výsluchom svedka, ak pre konkrétne a zvláštne okolnosti existuje závažný dôvod domnievať sa, že svedok môže byť násilím, hrozbou alebo ponukou alebo prisľubom poskytnutia peňažnej alebo inej výhody donútený nevypovedať alebo krivo vypovedať.

...

1 V konaniach o trestných činoch upravených v článkoch 600 bis, 600 ter, 600 quinquies, 609 bis, 609 ter, 609 quater, 609 quinquies a 609 octies trestného zákona [týkajúcich sa sexuálnych trestných činov alebo trestných činov so sexuálnou motiváciou], prokurátor alebo obvinený môžu požiadať, aby sa prostredníctvom incidenčného konania vykonal dôkaz výsluchom svedkov mladších ako šesťnásť rokov aj mimo rámca prípadov upravených v odseku 1.

...

11 Podľa článku 398 ods. 5 bis TTP:

„V prípade vyšetrovania trestných činov upravených v článkoch 600 bis, 600 ter, 600 quinquies, 609 bis, 609 ter, 609 quater, 609 quinquies a 609 octies trestného zákona, ak sú medzi osobami, s ktorými súvisí vyhľadávanie dôkazov, maloleté osoby mladšie ako šesťnásť rokov, sudca uznesením určí... miesto, čas a osobitný spôsob vykonania dôkazu, ak je to vhodné a nevyhnutné vzhľadom na pomery maloletého. Na tento účel sa môže výsluch uskutočniť na inom mieste ako na súde, v zariadeniach odbornej starostlivosti, alebo ak také zariadenie nie je, tak v mieste bydliska maloletého. Výpoveď musí byť vo svojej úplnosti zaznamenaná fonograficky alebo audiovizuálne. Ak nie sú k dispozícii nahrávacie zariadenia alebo odborný personál, sudca využije pomoc znalcov alebo odborných poradcov. Okrem toho je výpoveď zaznamenaná v súhrnnej zápisnici. Prepis záznamov sa uskutoční iba na žiadosť účastníkov konania.“

Skutkový rámec a prejudiciálna otázka

- 12 Z uznesenia o začatí prejudiciálneho konania vyplýva, že v trestnom konaní začatom proti pani Pupino je táto obvinená na jednej strane zo spáchania v priebehu mesiacov január a február 2001 viacerých trestných činov „zneužitia disciplinárnych prostriedkov“ v zmysle článku 571 talianskeho trestného zákona (ďalej len „TZ“) na niektorých deťoch, ktoré v čase skutkových okolností boli mladšie ako päť rokov, najmä tým, že ich pravidelne bila, hrozila im, že im dá upokojujúce tabletky, prelepí ústa leukoplastom, a že im bránila ísť na toaletu. Na druhej strane je dotknutá osoba obvinená zo spáchania vo februári 2001 trestného činu „vážneho ublíženia na zdraví“ podľa článkov 582, 585 a 576 TZ, v spojení s článkom 61 bodmi 2 a 11 toho istého zákona, pretože jedno dieťa udrela, čím mu spôsobila mierne opuchnutie čela. Konanie začaté pred Tribunale di Firenze je v štádiu predbežného vyšetrovania.

- 13 Vnútroštátny sudca v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa talianskeho práva sa trestné konanie skladá z dvoch odlišných častí. V priebehu prvej časti, teda predbežného vyšetrovania, prokurátor vyhľadáva a zabezpečuje pod dohľadom sudcu povereného predbežným vyšetrovaním dôkazné prostriedky, na základe ktorých posúdi, či je potrebné zastaviť trestné stíhanie alebo navrhnúť, aby bol obvinený postavený pred príslušný trestný súd. V tomto prípade uvedený sudca prijme konečné rozhodnutie, ktorým sa vyhovie tomuto návrhu alebo ktorým sa zastaví trestné konanie po tom, ako prebehne pojednávanie ad hoc.
- 14 Prípadné rozhodnutie o tom, že obvinený bude postavený pred súd, predstavuje otvorenie druhej časti konania nazvanej konanie pred súdom, na ktorej sa sudca poverený predbežným vyšetrovaním nezúčastňuje. Konanie pred súdom v pravom slova zmysle začína touto časťou. Za normálnych okolností iba v priebehu tejto časti možno vykonávať dôkazy navrhnuté účastníkmi konania tak, aby sa rešpektovala zásada kontradiktórnosti. Vnútroštátny sudca poznamenáva, že iba v priebehu pojednávania v konaní pred súdom možno uznať dôkazné prostriedky predložené účastníkmi konania za dôkazy v technickom zmysle slova. Za týchto okolností sa musia dôkazné prostriedky získané prokurátorom počas predbežného vyšetrovania na účely rozhodnutia, či sa má podať obžaloba alebo zastaviť trestné stíhanie, kontradiktórne prejednať v priebehu konania v pravom zmysle slova, aby sa stali plnohodnotnými „dôkazmi“.
- 15 Uvedený sudca však podčiarkuje, že existujú výnimky z tohto pravidla, ktoré upravuje článok 392 TTP a ktoré umožňujú na základe rozhodnutia sudcu povereného predbežným vyšetrovaním skoršie vykonanie dôkazu v priebehu predbežného vyšetrovania prostredníctvom incidenčného konania o vykonaní dôkazu v predstihu tak, aby bola dodržaná zásada kontradiktórnosti. Takto vykonané dôkazné prostriedky majú rovnakú dôkaznú silu ako tie, ktoré sú vykonané v priebehu druhej časti konania. Článok 392 ods. 1 bis TTP upravuje možnosť použiť toto incidenčné konanie, ak je potrebné vypočúť obeť niektorých výslovne vymedzených trestných činov (sexuálne trestné činy alebo trestné činy so sexuálnou motiváciou) mladšie ako šesťnásť rokov aj mimo rámca prípadov upravených v odseku 1 tohto článku. Článok 398 ods. 5 bis TTP okrem iného umožňuje, aby tento sudca vykonal dôkaz v prípade vyšetrovania trestných činov uvedených v článku 392 ods. 1 bis TTP osobitným spôsobom umožňujúcim ochranu dotknutých maloletých. Podľa vnútroštátneho sudcu tieto ďalšie výnimky majú za cieľ chrániť na jednej strane dôstojnosť, mravnosť a osobnosť svedka, ak je obeť maloletá, ako aj na druhej strane hodnovernosť dôkazu.

- 16 Vo veci samej prokurátor požiadal v auguste 2001 sudcu povereného predbežným vyšetrovaním, aby vykonal výsluch ôsmich detí, ktoré boli svedkami a obeťami trestných činov, z ktorých spáchania je obvinená pani Pupino, prostredníctvom incidenčného konania o vykonaní dôkazu v predstihu na základe článku 392 ods. 1 bis TTP preto, že s vykonaním dôkazu nemožno čakať až do začiatku kontradiktórneho pojednávania z dôvodu veľmi nízkeho veku svedkov a nevyhnutných zmien ich psychického stavu, ako aj prípadného psychologického potlačenia. Prokurátor tiež požiadal, aby bolo dokazovanie vykonané osobitným spôsobom upraveným v článku 398 ods. 5 bis TTP, podľa ktorého sa výsluch uskutoční v zariadení odbornej starostlivosti tak, aby bola chránená dôstojnosť, súkromie a vyrovnanosť dotknutých maloletých za prípadnej pomoci odborníkov v psychológii, a to z dôvodu chýlostivosti a závažnosti skutkov, ako aj ťažkosti spojenej s nízkym vekom obetí. Pani Pupino namietala proti tejto žiadosti tvrdením, že sa nezakladá na žiadnom z prípadov upravených v článku 392 ods. 1 a 1 bis TTP.
- 17 Podľa vnútroštátneho sudcu sa mala žiadosť prokurátora zamietnuť so zreteľom na predmetné vnútroštátne ustanovenia, keďže tie neupravujú ani použitie incidenčného konania o vykonaní dôkazu v predstihu, ani použitie osobitného spôsobu vykonania dôkazu vo vzťahu ku skutkom, akými sú skutky, za ktorých je stíhaná obvinená, aj keď žiadne ustanovenie nebráni tomu, aby sa tieto ustanovenia týkali aj iných prípadov ako prípadov uvedených v článku 392 ods. 1 TTP, keď je obeťou maloletý. Viaceré trestné činy vylúčené z pôsobnosti článku 392 ods. 1 TTP by sa mohli zdať závažnejšie pre obeť, ako tie, ktoré sú upravené týmto ustanovením. Tento prípad nastal aj vo veci samej, keďže pani Pupino týrala deti mladšie ako päť rokov a vyvolala v nich psychické traumy.

- 18 Sudca poverený predbežným vyšetrovaním Tribunale di Firenze usúdil, že musí „bez ohľadu na to, či existuje alebo neexistuje priamy účinok právnej úpravy Spoločenstva“, „vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a zmyslu ustanovení Spoločenstva“, a keďže má pochybnosti o zlučiteľnosti článkov 392 ods. 1 bis a 398 ods. 5 bis TTP s článkami 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutia, a vzhľadom na to, že tieto ustanovenia uvedeného poriadku sa obmedzujú výlučne na sexuálne trestné činy a trestné činy so sexuálnou motiváciou, v súvislosti s možnosťou danou sudcovi poverenému predbežným vyšetrovaním použiť jednak vykonanie dôkazu v predstihu a jednak osobitný spôsob získania a vykonania dôkazu rozhodol prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor, aby sa vyslovil k pôsobnosti článkov 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutia.

Právomoc Súdneho dvora

- 19 Podľa článku 46 písm. b) EÚ sa ustanovenia zmlúv ES, ESUO a ESAE týkajúce sa právomoci Súdneho dvora a výkonu tejto právomoci, ku ktorým patrí článok 234 ES, vzťahujú na ustanovenia hlavy VI Zmluvy o Európskej únii podľa podmienok uvedených v článku 35 EÚ. Z uvedeného vyplýva, že postup upravený v článku 234 ES sa použije na prejudiciálnu právomoc Súdneho dvora podľa článku 35 EÚ podľa podmienok upravených v tomto ustanovení.
- 20 Ako je zdôraznené v bode 5 tohto rozsudku, Talianska republika uviedla vo vyhlásení, ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 1999 spolu s Amsterdamskou zmluvou, že uznáva právomoc Súdneho dvora rozhodovať o platnosti alebo výklade aktov uvedených v článku 35 EÚ podľa podmienok ustanovených v odseku 3 písm. b) tohto článku.
- 21 Čo sa týka aktov uvedených v článku 35 ods. 1 EÚ, odsek 3 písm. b) tohto ustanovenia stanovuje v znení, ktoré je zhodné so znením článku 234 prvého a druhého odseku ES, že „každý súd“ členského štátu môže „požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného nálezu o [rozhodnutie o prejudiciálnej – neoficiálny preklad]“ otázke, ktorá vyplynula z konania pred vnútroštátnym súdom a ktorá sa týka „platnosti alebo výkladu“ týchto aktov, „pokiaľ považuje rozhodnutie o otázke za nutné pre vydanie rozsudku“.

- 22 Je preukázané, že jednak sudca poverený predbežným vyšetrovaním konajúci v trestnom konaní, akým je konanie začaté vo veci samej, vykonáva súdnu funkciu, takže sa má považovať za „súd členského štátu“ v zmysle článku 35 EÚ (pozri v tomto zmysle vo vzťahu k článku 234 ES rozsudky z 23. februára 1995, *Cacchiarelli a Stanghellini*, C-54/94 a C-74/94, Zb. s. I-391, a z 12. decembra 1996, X, C-74/95 a C-129/95, Zb. s. I-6609), a jednak, že rámcové rozhodnutie založené na článkoch 31 EÚ a 34 EÚ patrí k aktom uvedeným v článku 35 ods. 1 EÚ, o ktorých môže Súdny dvor rozhodovať v prejudiciálnom konaní.
- 23 Hoci Súdny dvor má v zásade právomoc odpovedať na položenú prejudiciálnu otázku, francúzska a talianska vláda vzniesli námietku neprípustnosti proti predloženému návrhu založenú na tom, že odpoveď Súdneho dvora nie je nutná pre riešenie sporu vo veci samej.
- 24 Francúzska vláda tvrdí, že vnútroštátny sudca sa snaží uplatniť niektoré ustanovenia rámcového rozhodnutia namiesto vnútroštátnej úpravy, pričom podľa samotného znenia článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok. Okrem toho, ako uvádza spomínaná vláda, podľa názoru samotného vnútroštátneho sudcu by výklad vnútroštátneho práva v súlade s rámcovým rozhodnutím nebol možný. Podľa judikatúry Súdneho dvora však zo zásady konformného výkladu nemôže vyplynúť ani výklad *contra legem*, ani zhoršenie postavenia jednotlivca v trestnom konaní iba na základe samotného rámcového rozhodnutia, k čomu by však došlo v konaní vo veci samej.
- 25 Talianska vláda uvádza, že rámcové rozhodnutie a smernica Spoločenstva predstavujú dva od seba veľmi líšiace sa pramene práva a že rámcové rozhodnutie nevyvoláva povinnosť pre vnútroštátneho sudcu konformne vykladať vnútroštátne právo tak, ako túto povinnosť Súdny dvor stanovil vo svojej judikatúre týkajúcej sa smerníc Spoločenstva.

- 26 Bez toho, aby výslovne spochybnili prípustnosť prejudiciálneho návrhu, švédska vláda a vláda Spojeného kráľovstva podporujú názor talianskej vlády a zdôrazňujú najmä medzivládnu povahu spolupráce členských štátov v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii.
- 27 Na záver holandská vláda poukazuje na obmedzenia povinnosti konformného výkladu a pýta sa, či vzhľadom na tieto obmedzenia sa môže táto povinnosť za predpokladu, že sa uplatňuje na rámcové rozhodnutia, uplatniť na vnútroštátne konanie.
- 28 Je potrebné uviesť, ako je to zdôraznené v bode 19 tohto rozsudku, že postup upravený v článku 234 ES sa použije na článok 35 EÚ podľa podmienok upravených v tomto ustanovení.
- 29 Rovnako ako článok 234 ES, aj článok 35 EÚ podriaďuje začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore podmienke, že vnútroštátny súd „považuje rozhodnutie o otázke za nutné pre vydanie rozsudku“, takže judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa prípustnosti prejudiciálnych otázok položených podľa článku 234 ES je v zásade uplatniteľná aj na návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené Súdnemu dvoru podľa článku 35 EÚ.
- 30 Z uvedeného vyplýva, že predpoklad relevantnosti prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnymi súdmi možno vyvrátiť len vo výnimočných prípadoch, keď je zjavné, že požadovaný výklad ustanovení práva Únie uvedený v otázkach nemá žiadnu súvislosť so skutočnosťou alebo predmetom vnútroštátneho konania, alebo ak je problém čisto hypotetickej povahy, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré by mu umožnili užitočne odpovedať na položené otázky. S výnimkou týchto okolností Súdny dvor v podstate musí rozhodnúť o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa výkladu aktov uvedených v článku 35 ods. 1 EÚ (pozri vo vzťahu k článku 234 ES najmä rozsudky zo 7. septembra 1999, Beck a Bergdorf, C-355/97, Zb. s. I-4977, bod 22, a zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 34).

- 31 So zreteľom na argumentáciu uvedenú francúzskou, holandskou, talianskou, švédskou vládou a vládou Spojeného kráľovstva je potrebné preskúmať, ako to predpokladá vnútroštátny sudca a ako to tvrdia francúzska, grécka a portugalská vláda, ako aj Komisia, či sa povinnosť, ktorá prináleží vnútroštátnym orgánom, vykladať ich vnútroštátne právo v rámci možností vo svetle znenia a účelu smerníc Spoločenstva, uplatňuje s rovnakým účinkom a obmedzeniami aj na rámcové rozhodnutie prijaté na základe hlavy VI Zmluvy o Európskej únii.
- 32 V prípade kladnej odpovede treba overiť, či je zjavné, ako to poznamenali francúzska, talianska, švédka vláda a vláda Spojeného kráľovstva, že odpoveď na prejudiciálnu otázku nebude mať konkrétny dosah na riešenie vnútroštátneho sporu vzhľadom na obmedzenia vyplývajúce z povinnosti konformného výkladu.
- 33 V úvode je potrebné zdôrazniť, že znenie článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ je úzko späté so znením článku 249 tretieho odseku ES. Článok 34 ods. 2 písm. b) EÚ priznáva rámcovým rozhodnutiam záväzný charakter, pretože „sú záväzné“ pre členské štáty, „pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a metód sa ponecháva na vnútroštátne orgány“.
- 34 Zo záväzného charakteru rámcových rozhodnutí vyjadreného rovnakým spôsobom ako v článku 249 treťom odseku ES vyplýva pre vnútroštátne orgány a najmä vnútroštátne sudy povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva.
- 35 Tomuto záveru nebráni okolnosť, že právomoci Súdneho dvora sú podľa článku 35 EÚ menej rozsiahle vo vzťahu k hlave VI Zmluvy o Európskej únii ako podľa Zmluvy ES a že neexistuje kompletná sústava žalôb a konaní určených na zabezpečenie zákonnosti aktov inštitúcií v rámci predmetnej hlavy VI.

- 36 Nezávisle od stupňa integrácie upraveného Amsterdamskou zmluvou je totiž v procese vytvárania stále užšieho spojenectva medzi národmi Európy v zmysle článku 1 druhého odseku EÚ pochopiteľné, že autori Zmluvy o Európskej únii považovali za užitočné upraviť v rámci hlavy VI tejto Zmluvy použitie súdnych prostriedkov majúcich podobný účinok ako tie, ktoré upravuje Zmluva ES, tak, aby užitočne prispeli k cieľom sledovaným Úniou.
- 37 Dôležitosť prejudiciálnej právomoci Súdneho dvora podľa článku 35 EÚ je potvrdená skutočnosťou, že podľa odseku 4 tohto článku je každý členský štát bez ohľadu na to, či urobil vyhlásenie podľa odseku 2 uvedeného článku alebo nie, oprávnený predkladať Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky v konaniach, keď návrhy na začatie konania boli podané podľa odseku 1 tohto ustanovenia.
- 38 Táto právomoc by stratila podstatnú časť svojho potrebného účinku, ak by sa jednotlivci nemohli odvolať na rámcové rozhodnutia na účely konformného výkladu vnútroštátneho práva pred súdmi členských štátov.
- 39 Na podporu svojho tvrdenia talianska vláda a vláda Spojeného kráľovstva uvádzajú, že na rozdiel od Zmluvy ES, Zmluva o Európskej únii neobsahuje povinnosť analogickú s povinnosťou upravenou v článku 10 ES, pričom práve na nej je čiastočne založená judikatúra Súdneho dvora odôvodňujúca povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva vo vzťahu k právu Spoločenstva.
- 40 Toto tvrdenie nemožno prijať.
- 41 Článok 1 druhý a tretí odsek Zmluvy o Európskej únii uvádza, že táto Zmluva predstavuje novú etapu v procese utvárania čoraz užšieho spojenectva medzi národmi Európy a že cieľom Únie, ktorá je založená na Európskych spoločenstvách doplnených politikami a formami spolupráce stanovenými touto Zmluvou, je utvárať vzťahy medzi členskými štátmi a ich národmi spôsobom, v ktorom sa prejavuje súdržnosť a solidarita.

- 42 Únia by mohla ťažko naplniť svoje poslanie, ak by zásada lojálnej spolupráce, z ktorej vyplýva najmä to, že členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich z práva Európskej únie, neplatila aj v rámci policajnej a súdnej spolupráce v trestných veciach, ktorá je ako celok založená na spolupráci medzi členskými štátmi a inštitúciami, ako správne podčiarkuje aj generálna advokátka v bode 26 svojich návrhov.
- 43 So zreteľom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné vyvodiť záver, že zásada konformného výkladu sa uplatní aj na rámcové rozhodnutia prijaté podľa hlavy VI Zmluvy o Európskej únii. Pri uplatňovaní vnútroštátneho práva ho má vnútroštátny súd vykladať v rámci možností vo svetle znenia a účelu rámcového rozhodnutia tak, aby sa dosiahol cieľ, ktorý toto rozhodnutie sleduje, a aby takto dosiahol súlad s článkom 34 ods. 2 písm. b) EÚ.
- 44 Je však potrebné zdôrazniť, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah rámcového rozhodnutia pri výklade relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, akými sú predovšetkým zásada právnej istoty a zákazu retroaktivity.
- 45 Tieto zásady bránia najmä tomu, aby z uvedenej povinnosti na základe rámcového rozhodnutia a nezávisle od zákona prijatého na jeho vykonanie vyplynulo určenie alebo priťaženie trestnoprávnej zodpovednosti osôb, ktoré porušia jeho ustanovenia (pozri vo vzťahu k smerniciam Spoločenstva najmä rozsudky X, už citovaný, bod 24, a z 3. mája 2005, Berlusconi a i., C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Zb. s. 3565, bod 74).
- 46 Treba však zdôrazniť, že ustanovenia, ktoré sú predmetom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa netýkajú rozsahu trestnoprávnej zodpovednosti dotknutej osoby, ale priebehu konania a spôsobu vykonania dôkazu.

- 47 Povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah rámcového rozhodnutia pri výklade relevantných ustanovení vnútroštátneho práva zaniká, ak nemôže vnútroštátne právo uplatniť tak, aby dosiahol výsledok zlučiteľný s cieľom tohto rámcového rozhodnutia. Inak povedané, zásada konformného výkladu nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva. Táto zásada však vyžaduje, aby vnútroštátny súd prípadne zohľadnil vnútroštátne právo ako celok preto, aby posúdil, do akej miery toto právo možno uplatniť tak, že dosiahnutý výsledok nebude v rozpore s cieľom rámcového rozhodnutia.
- 48 Ako zdôrazňuje generálna advokátka v bode 40 svojich návrhov, nie je zjavné, že vo veci samej je výklad vnútroštátneho práva v súlade s rámcovým rozhodnutím nemožný. Prináleží vnútroštátnemu sudcovi overiť, či vo veci samej konformný výklad vnútroštátneho práva je možný.
- 49 Na prejudiciálnu otázku je preto potrebné odpovedať s touto výhradou.

O prejudiciálnej otázke

- 50 Vnútroštátny sudca sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa majú články 2, 3 a článok 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd má mať možnosť povoliť malým deťom, ktoré ako tie vo veci samej tvrdia, že sú obeťami týrania, aby vypovedali spôsobom umožňujúcim zabezpečiť im primeranú ochranu mimo rámca verejného pojednávania na súde a pred jeho otvorením.
- 51 V súlade s článkom 3 rámcového rozhodnutia každý členský štát zaručí obetiam možnosť, aby boli počas konania vypočuté a aby predložili dôkazy, a prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby jeho orgány vypočúvali obeť iba do miery nevyhnutnej vzhľadom na trestné konanie.

- 52 Článok 2 a článok 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia zaväzujú každý členský štát, aby prijal opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa s obeťami zaobchádzalo s náležitou úctou voči dôstojnosti jednotlivca počas konania, aby obzvlášť zraniteľné obeť mali zabezpečený osobitný spôsob zaobchádzania zodpovedajúci ich pomerom a umožňujúci, ak je to potrebné, ochranu obetí, najmä obzvlášť zraniteľných pred dôsledkami podania svedectva na verejnom pojednávaní, aby boli na základe rozhodnutia prijatého súdom oprávnené vypovedať spôsobom, ktorý umožní splnenie tohto cieľa akýmikoľvek prostriedkami, ktoré sú v súlade s jeho základnými právnymi zásadami.
- 53 Rámcové rozhodnutie nevymedzuje pojem zraniteľnosti obeť v zmysle článku 2 ods. 2 a článku 8 ods. 4. Nezávisle od odpovede na otázku, či okolnosť, že obeťou trestného činu je maloletý, stačí vo všeobecnosti nato, aby sa táto obeť považovala za obzvlášť zraniteľnú v zmysle rámcového rozhodnutia, nemožno spochybniť, že ak ako vo veci samej malé deti tvrdia, že boli týrané, navyše svojou učiteľkou, tieto deti možno takto označiť najmä vzhľadom na ich vek, ako aj povahu a následky trestného činu, ktorého tvrdia, že sú obeťami, tak, aby im bola priznaná osobitná ochrana vyžadovaná citovanými ustanoveniami rámcového rozhodnutia.
- 54 Žiadne z troch ustanovení rámcového rozhodnutia spomenutých vnútroštátnym sudcom neupravuje konkrétny spôsob vykonania cieľov, ktoré upravujú a ktoré pozostávajú najmä zo zabezpečenia obzvlášť zraniteľným obeťam „špecifického zaobchádzania najlepšie prispôbeného ich pomerom“, ako aj osobitných „podmienok výsluchu“ schopných zabezpečiť všetkým obeťam zaobchádzanie „s náležitou úctou voči dôstojnosti jednotlivca“, možnosť byť vypočutý, a „a aby predložili dôkazy“, ako aj aby „vypočúvali obeť iba do miery nevyhnutnej vzhľadom na trestné konanie“.

- 55 Podľa právnej úpravy spornej vo veci samej výsluch uskutočnený počas predbežného vyšetrovania by sa mal v zásade zopakovať na verejnom pojednávaní, aby sa stal plnohodnotným dôkazom. V určitých prípadoch je však dovolené uskutočniť tento výsluch iba raz v priebehu predbežného vyšetrovania tak, aby mal rovnakú dôkaznú silu, ale iným spôsobom ako v priebehu verejného pojednávania.
- 56 Za týchto okolností uskutočnenie cieľov sledovaných už citovanými ustanoveniami rámcového rozhodnutia vyžaduje, aby vnútroštátny súd mal možnosť v prípade obzvlášť zraniteľných obetí použiť osobitné konanie, akým je incidenčné konanie o vykonaní dôkazu v predstihu ustanovené právom členského štátu, ako aj ustanovený osobitný spôsob výsluchu, ak toto konanie je najlepšie prispôsobené pomerom obetí tak, aby sa predišlo zániku dôkazných prostriedkov, znížila nevyhnutnosť opakovania vypočúvania a predišlo škodlivým následkom pre tieto obeť výsluchu na verejnom pojednávaní.
- 57 V tejto súvislosti treba upresniť, že podľa článku 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia podmienky výsluchu musia byť v každom prípade v súlade so základnými právnymi zásadami predmetného členského štátu.
- 58 Okrem toho podľa článku 6 ods. 2 EÚ Únia rešpektuje základné ľudské práva, ktoré zaručuje Európsky dohovor na ochranu ľudských práv a základných slobôd, podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „dohovor“) a ktoré vyplývajú z ústavných tradícií členských štátov ako základných princípov práva Spoločenstva.
- 59 Rámcové rozhodnutie sa má teda vykladať tak, aby boli rešpektované základné práva, v rámci ktorých treba zdôrazniť najmä právo na spravodlivé konanie pred súdom, ako je upravené v článku 6 dohovoru a vykladané Európskym súdom pre ľudské práva.

- 60 Prináleží vnútroštátnemu súdu ubezpečiť sa, že ak v tejto veci možno použiť incidenčné konanie o vykonaní dôkazu a výsluch osobitným spôsobom upraveným talianskym právom so zreteľom na povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva, uplatnenie týchto opatrení nespôsobí, že trestné konanie proti pani Pupino posudzované ako celok bude nespravodlivé v zmysle článku 6 dohovoru, ako ho vyložil Európsky súd pre ľudské práva (pozri najmä rozsudky ESĽP z 20. decembra 2001, P. S. v Nemecko; z 2. júla 2002, S. N. v Švédsko, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 2002-V; z 13. 13. februára 2004, Rachdad v Francúzsko, a rozhodnutie z 20. januára 2005, Accardi a i. v Taliansko, sťaž. č. 30598/02).
- 61 So zreteľom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že články 2, 3 a článok 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd má mať možnosť povoliť malým deťom, ktoré ako tie vo veci samej tvrdia, že sú obeťami týrania, aby vypovedali spôsobom umožňujúcim zabezpečiť týmto deťom primeranú ochranu napríklad mimo rámca verejného pojednávania a pred jeho otvorením. Vnútroštátny súd musí zohľadniť všetky pravidlá vnútroštátneho práva a vykladať ich v rámci možností vo svetle znenia a účelu uvedeného rámcového rozhodnutia.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

Články 2, 3 a článok 8 ods. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd má mať možnosť povoliť malým deťom, ktoré ako tie vo veci samej tvrdia, že sú obeťami týrania, aby vypovedali spôsobom umožňujúcim zabezpečiť týmto deťom primeranú ochranu napríklad mimo rámca verejného pojednávania a pred jeho otvorením.

Vnútroštátny súd musí zohľadniť všetky pravidlá vnútroštátneho práva a vykladať ich v rámci možností vo svetle znenia a účelu uvedeného rámcového rozhodnutia.

[Podpisy]

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 3. mája 2007

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Článok 6 ods. 2 a článok 34 ods. 2 písm.

b) EÚ – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač a postup odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Aproximácia vnútroštátnych právnych predpisov – Odstránenie overenia dvojitej trestnosti – Platnosť)

Vo veci C-303/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný rozhodnutím Arbitragehof (Belgicko) z 13. júla 2005 a doručený Súdnemu dvoru 29. júla 2005, ktorý súvisí s konaním:

Advocaten voor de Wereld VZW

proti

Leden van de Ministerraad,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas,
R. Schintgen, P. Kūris, E. Juhász a J. Klučka, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca),
J. Makarczyk, U. Lõhmus, E. Levits a L. Bay Larsen,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

tajomník: M. M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. júla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Advocaten voor de Wereld VZW, v zastúpení: L. Deleu, P. Bekaert a F. van Vlaenderen, advocaten,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Wimmer, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci E. Jacobowitz a P. de Maeyer, advokáti,
- česká vláda, v zastúpení: T. Boček, splnomocnený zástupca,
- španielska vláda, v zastúpení: J. M. Rodríguez Cárcomo, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a J.-C. Niollet, ako aj E. Belliard, splnomocnení zástupcovia,
- lotyšská vláda, v zastúpení: E. Balode-Buraka, splnomocnená zástupkyňa,
- litovská vláda, v zastúpení: D. Kriaučiūnas, splnomocnený zástupca,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster, M. de Mol a C. M. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- poľská vláda, v zastúpení: J. Pietras, splnomocnený zástupca,
- fínska vláda, v zastúpení: E. Bygglin, splnomocnená zástupkyňa,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Nwaokolo a C. Gibbs, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci A. Dashwood, barrister,
- Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Kyriakopoulou, ako aj J. Schutte a O. Petersen, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: W. Bogensberger a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. septembra 2006,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je posúdenie platnosti Rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktoré sa začalo na návrh, ktorý podal Advocaten voor de Wereld VZW (ďalej len „Advocaten voor de Wereld“) na Arbitragehof a ktorým sa domáha zrušenia belgického zákona z 19. decembra 2003 o európskom zatykači (Moniteur belge z 22. decembra 2003, s. 60075, ďalej len „zákon z 19. decembra 2003“), a najmä jeho článku 3, článku 5 ods. 1 a 2, ako aj článku 7.

Právny rámec

- 3 Podľa znenia piateho odôvodnenia rámcového rozhodnutia:

„Cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.“

- 4 Šieste odôvodnenie rámcového rozhodnutia uvádza:

„Európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako ‚základný kameň‘ spolupráce v oblasti súdnictva.“

- 5 V súlade so siedmym odôvodnením rámcového rozhodnutia:

„Nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa.“

6 Podľa znenia jedenásteho odôvodnenia rámcového rozhodnutia:

„Vo vzťahoch medzi členskými štátmi európsky zatykač má nahradiť všetky predchádzajúce nástroje týkajúce sa vydávania osôb, vrátane ustanovení Hlavy III Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda týkajúca sa vydávania osôb cudzím štátom.“

7 Článok 1 rámcového rozhodnutia, ktorý bol prijatý na základe článku 31 ods. 1 písm. a) a b) a článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ, stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.“

8 Článok 2 rámcového rozhodnutia uvádza:

„1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesенý rozsudok [uložený trest – neoficiálny preklad] alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty [alebo ochranné opatrenia – neoficiálny preklad] s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom [zákonom – neoficiálny preklad] vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:

- účasť na trestnom organizovaní [organizovanej trestnej činnosti – neoficiálny preklad];
- terorizmus;
- obchodovanie s ľuďmi;
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;
- nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou [strelivom – neoficiálny preklad] a výbušnami;
- korupcia;
- podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie meny, vrátane eura;
- počítačové trestné činy;
- trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;
- napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;
- vražda, vážne ublíženie na zdraví;
- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, nezákonné obmedzovanie [pozbavenie osobnej slobody – neoficiálny preklad] a branie rukojemníkov;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvod;

- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie [hrubý nátlak a vydieranie – neoficiálny preklad];
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;
- falšovanie platobných prostriedkov;
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;
- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;
- obchodovanie s kradnutými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľačstvo;
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;
- nezákonné zaistenie lietadla/lode [ohrozenie bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku/lode – neoficiálny preklad];
- sabotáž.

3. Rada môže kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť, po konzultácii s Európskym parlamentom a za podmienok určených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, o pridaní ďalších kategórií trestných činov na zoznam obsiahnutý v odseku 2. Rada preskúma, na základe správy predloženej Komisiou podľa článku 34 ods. 3, či zoznam treba rozšíriť alebo doplniť.

4. Vydanie pre trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, môže podliehať podmienke, aby činy, pre ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu, bez ohľadu na prvky, ktoré ho tvoria, alebo spôsob jeho opísania.“

9 Článok 31 rámcového rozhodnutia určuje:

„1. Bez porušenia ich uplatňovania vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími štátmi toto rámcové rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza príslušné ustanovenia nasledujúcich dohovorov v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

- a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho doplňujúci protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý doplňujúci protokol zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977, pokiaľ ide o vydávanie osôb;
- b) Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postúpenia žiadostí o vydanie z 26. mája 1989;
- c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- d) Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;
- e) Hlavu III, kapitolu 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať platné dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo postupy, ak toto Rámcové rozhodnutie prijali [účinné v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia – neoficiálny preklad], pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia cieľ tohto Rámcového rozhodnutia rozšíriť [predĺžiť – neoficiálny preklad] a pomôcť zjednodušiť alebo uľahčiť ďalšie odovzdávania osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače.

Členské štáty môžu uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo postupy po prijatí [nadobudnutí účinnosti – neoficiálny preklad] tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia rozšírenie alebo predĺženie cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť postupy pre odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, najmä stanovením kratších lehôt, než sú lehoty stanovené v článku 17, rozšírením zoznamu trestných činov stanovených v článku 2 ods. 2, ďalším obmedzením dôvodov na odmietnutie uvedených v článkoch 3 a 4, alebo znížením hodnoty uvedenej v článku 2 ods. 1 alebo 2.

Dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi.

Členské štáty do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a postupy uvedené v prvom pododseku, v ktorých uplatňovaní chcú pokračovať.

Členské štáty oznámia Rade a Komisii aj všetky nové dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku do troch mesiacov od ich podpísania.

3. Ak dohovory alebo postupy uvedené v odseku 1 sa uplatňujú na územiach členských štátov alebo na územiach, za ktorých vonkajšie vzťahy je zodpovedný členský štát, na ktorý sa toto rámcové rozhodnutie neuplatňuje, tieto dokumenty sa naďalej uplatnia v riadení vzťahov medzi týmito územiami a inými členskými štátmi.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že podaním žaloby z 21. júna 2004 *Advocaten voor de Wereld* sa začalo konanie na *Arbitragehof*, ktorého predmetom je úplné alebo čiastočné zrušenie zákona z 19. decembra 2003, ktorým sa preberajú do vnútroštátneho belgického práva ustanovenia rámcového rozhodnutia.
- 11 Na podporu svojej žaloby *Advocaten voor de Wereld* uvádza najmä to, že rámcové rozhodnutie je neplatné z toho dôvodu, že oblasť európskeho zatykača by mala byť vykonaná dohovorom a nie rámcovým rozhodnutím, keďže na základe článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ rámcové rozhodnutia môžu byť prijaté iba na účely „aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov“, čo nie je prípad prejednávanej veci.

- 12 Okrem toho Advocaten voor de Wereld tvrdí, že článok 5 ods. 2 zákona z 19. decembra 2003, ktorým sa preberá do vnútroštátneho belgického práva článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, porušuje zásadu rovnosti a zákazu diskriminácie, keďže pre trestné činy uvedené v tomto ustanovení sa v prípade výkonu európskeho zatykača požiadavka dvojitej trestnosti činu neuplatňuje, a to bez objektívneho a rozumného odôvodnenia, hoci táto požiadavka je zachovaná v prípade ostatných trestných činov.
- 13 Advocaten voor de Wereld tiež tvrdí, že zákon z 19. decembra 2003 nespĺňa tiež podmienky zásady zákonnosti v trestnej oblasti, keďže nevymenúva trestné činy, ktoré majú normatívny obsah dostatočne jasný a presný, ale iba nepresné kategórie neželateľných správaní. Súdny orgán, ktorý musí rozhodnúť o vykonaní európskeho zatykača, nemá dostatočné informácie nato, aby účinne vykonal kontrolu toho, či trestné činy, pre ktoré je hľadaná osoba trestne stíhaná alebo pre ktoré jej bol uložený trest, patria do jednej z kategórií uvedených v článku 5 ods. 2 uvedeného zákona. Neexistencia jasného a presného vymedzenia trestných činov uvedených v tomto ustanovení vedie k rôznorodému uplatňovaniu zákona rôznymi orgánmi, ktoré sú poverené výkonom európskeho zatykača, a v dôsledku toho porušuje tiež zásadu rovnosti a zákazu diskriminácie.
- 14 Arbitragehof zdôrazňuje, že zákon z 19. decembra 2003 je priamym dôsledkom rozhodnutia Rady upraviť oblasť európskeho zatykača rámcovým rozhodnutím. Výhrady, ktoré uvádza Advocaten voor de Wereld voči zmienenému zákonu, platia v rovnakom rozsahu voči rámcovému rozhodnutiu. Rozdielnosti vo výklade medzi súdnymi orgánmi, ktoré sa týkajú platnosti aktov Spoločenstva a platnosti právnych predpisov, ktorými sa akty Spoločenstva vykonávajú vo vnútroštátnom práve, ohrozujú jednotu právneho poriadku Spoločenstva a zasahujú do všeobecnej zásady právnej istoty.
- 15 Arbitragehof dodáva, že na základe článku 35 ods. 1 EÚ má jedine Súdny dvor právomoc rozhodovať v prejudiciálnom konaní o platnosti rámcových rozhodnutí a že v súlade s odsekom 2 toho istého článku Belgické kráľovstvo uznalo právomoc Súdneho dvora v tejto oblasti.

16 Za týchto podmienok Arbitragehof rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Je rámcové rozhodnutie... zlučiteľné s článkom 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy [EÚ], podľa ktorého sa rámcové rozhodnutia môžu prijímať iba na účely aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov?
2. Je článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia... v rozsahu, v akom odstraňuje overenie požiadavky dvojitej trestnosti činov v ňom vymenovaných, zlučiteľný s článkom 6 ods. 2 Zmluvy [EÚ] a konkrétnejšie so zásadou zákonnosti v trestnoprávnej oblasti a so zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie zaručenými týmto ustanovením?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

O prípustnosti

- 17 Česká vláda tvrdí, že prvá prejudiciálna otázka je neprípustná z toho dôvodu, že zaväzuje Súdny dvor k tomu, aby skúmal článok 34 ods. 2 písm. b) EÚ, ktorý je ustanovením primárneho práva, ktoré nepatrí do rámca jeho kontrolnej právomoci.
- 18 Táto argumentácia nie je opodstatnená. V súlade s článkom 35 ods. 1 EÚ za podmienok stanovených v tomto článku má totiž Súdny dvor právomoc rozhodovať v prejudiciálnom konaní o výklade a platnosti najmä rámcových rozhodnutí, čo má nevyhnutne za následok to, že môže dokonca aj v prípade neexistencie výslovnej právomoci na tieto účely podávať výklad ustanovení primárneho práva, akým je článok 34 ods. 2 písm. b) EÚ, keď ako vo veci samej je Súdny dvor požiadaný o to, aby rozhodol, či rámcové rozhodnutie bolo správne prijaté na základe tohto posledného ustanovenia.

- 19 Podľa názoru českej vlády prvá prejudiciálna otázka je tiež neprípustná, keďže z vnútroštátneho rozhodnutia jasne nevyplývajú relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali skonštatovanie neplatnosti rámcového rozhodnutia. Preto táto vláda nemohla predložiť užitočné pripomienky k tejto otázke. Zvlášť, keď Advocaten voor de Wereld tvrdí, že rámcové rozhodnutie nevedlo k aproximácii ustanovení právnych predpisov členských štátov, potom malo podprieť toto tvrdenie, a Arbitragehof mal túto skutočnosť zaznamenať vo vnútroštátnom rozhodnutí.
- 20 Treba pripomenúť, že údaje uvedené vo vnútroštátnych rozhodnutiach nielenže Súdnemu dvoru umožňujú odpovedať na prejudiciálne otázky, ale navyše majú umožniť vládam členských štátov a iným oprávneným subjektom podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora predložiť svoje pripomienky (pozri najmä uznesenie z 2. marca 1999, Colonia Versicherung a i., C-422/98, Zb. s. I-1279, bod 5).
- 21 Vo veci samej vnútroštátne rozhodnutie obsahuje dostatočné informácie nato, aby zodpovedalo týmto požiadavkám. Ako bolo totiž zdôraznené v bode 11 tohto rozsudku, vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, že Advocaten voor de Wereld obhajuje základnú myšlienku, podľa ktorej by mala byť oblasť európskeho zatykača upravená dohovorom a nie rámcovým rozhodnutím, keďže na základe článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ rámcového rozhodnutia môžu byť prijaté iba na účely „aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov“, čo však nie je prípad prejednávanej veci.
- 22 Takéto informácie sú dostatočné nielen nato, aby sa Súdnemu dvoru umožnilo odpovedať na prejudiciálne otázky, ale tiež na zachovanie možnosti predložiť pripomienky, ktorá je otvorená účastníkom prejudiciálneho konania, členským štátom, Rade a Komisii v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora, ako o tom svedčia pripomienky predložené všetkými oprávnenými subjektmi, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, vrátane pripomienok predložených českou vládou.

23 Preto je prvá prejudiciálna otázka prípustná.

O veci samej

24 Advocaten voor de Wereld tvrdí, opačne ako všetky ostatné oprávnené subjekty, ktoré predložili pripomienky v rámci tohto konania, že oblasť európskeho zatykača by mala byť upravená v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. d) EÚ dohovorom.

25 Na jednej strane totiž rámcové rozhodnutie nemohlo byť platne prijaté na účely aproximácie zákonov a iných právnych predpisov, ako je to uvedené v článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ, keďže Rada je oprávnená prijať rámcové rozhodnutia len pre postupnú aproximáciu pravidiel trestného práva iba v prípadoch uvedených v článku 29 druhom odseku tretej zarážke EÚ a v článku 31 ods. 1 písm. e) EÚ. Pre ostatné spoločné postupy v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach mala Rada použiť dohovory podľa článku 34 ods. 2 písm. d) EÚ.

26 Na druhej strane na základe článku 31 rámcového rozhodnutia toto rámcové rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza uplatniteľné zmluvné právo v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi. Iba akt rovnakého charakteru, to znamená dohovor v zmysle článku 34 ods. 2 písm. d) EÚ sa však môže platne odchýliť od účinného zmluvného práva.

27 Táto argumentácia nemôže byť úspešnou.

28 Ako vyplýva najmä z článku 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia a z jeho piateho až siedmeho a jedenásteho odôvodnenia, rámcové rozhodnutie má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi systémom spočívajúcim na tom, že súdne orgány si budú odovzdávať odsúdené alebo podozrivé osoby na účely výkonu súdnych rozhodnutí alebo vedenia trestných stíhaní, pričom tento systém vychádza zo zásady vzájomného uznávania.

- 29 Vzájomné uznávanie zatykačov vydaných v rôznych členských štátoch v súlade s právom dotknutého vydávajúceho štátu vyžaduje aproximáciu zákonov a iných právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú justičnej spolupráce v trestných veciach, a osobitne pravidiel, ktoré sa týkajú podmienok, konaní a účinkov odovzdávania medzi vnútroštátnymi orgánmi.
- 30 Takýmto je presne predmet rámcového rozhodnutia, pokiaľ ide najmä o pravidlá, ktoré sa týkajú kategórií vymenovaných trestných činov, v ktorých prípade sa neoveruje dvojité trestnosť činu (článok 2 ods. 2), o pravidlá, ktoré stanovujú dôvody, pre ktoré sa európsky zatykač nevykoná povinne alebo nepovinne (články 3 a 4), o pravidlá týkajúce sa jeho obsahu a formy (článok 8), o pravidlá o postúpení európskeho zatykača a o pravidlá upravujúce podrobné postupy pre jeho postúpenie (články 9 a 10), o pravidlá týkajúce sa minimálnych záruk, ktoré musia byť dané vyžiadanej alebo zatknutej osobe (články 11 až 14), o pravidlá, ktoré sa týkajú lehôt a postupov pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača (článok 17), a o pravidlá, ktoré stanovujú lehoty na vydanie osoby (článok 23).
- 31 Rámcové rozhodnutie je založené na článku 31 ods. 1 písm. a) a b) EÚ, ktorý stanovuje, že spoločný postup v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach smeruje k zjednodušeniu a urýchleniu súdnej spolupráce vo vzťahu k súdnemu konaniu a výkonu rozhodnutí, ako aj k zjednodušeniu postupu extradície medzi členskými štátmi.
- 32 V rozpore s tým, čo tvrdí Advocaten voor de Wereld, na základe ničoho nemožno vyvodiť záver, že aproximácia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov prijatím rámcového rozhodnutia v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. b) EÚ sa zameriava len na samotné pravidlá trestného práva týchto štátov uvedené v článku 31 ods. 1 písm. e) EÚ, to znamená na pravidlá upravujúce skutkové podstaty trestných činov a sankcie uplatniteľné v oblastiach vymenovaných v tomto ustanovení.

- 33 Na základe článku 2 prvého odseku štvrtej zarážky EÚ rozvoj priestoru slobody, bezpečnosti a práva je uvedený medzi cieľmi, ktoré sleduje Únia, a článok 29 prvý odsek EÚ stanovuje, že nato, aby sa poskytla občanom vysoká úroveň ochrany v tomto priestore, spoločný postup je vypracovaný medzi členskými štátmi, najmä v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach. Podľa druhého odseku druhej zarážky toho istého článku prispieva k dosiahnutiu tohto cieľa „užšia spolupráca súdnych a iných príslušných orgánov členských štátov, ..., v súlade s ustanoveniami článkov 31 [EÚ] a 32 [EÚ]“.
- 34 Článok 31 ods. 1 písm. a) a b) EÚ však neobsahuje žiadnu informáciu o právnych nástrojoch, ktoré musia byť použité na tieto účely.
- 35 Ďalej článok 34 ods. 2 EÚ všeobecne uvádza, že Rada „prijíma opatrenia a podporuje spoluprácu, čím prispieva k dosiahnutiu cieľov únie“ a splnomocňuje „na tento účel“ Radu prijímať rôzne druhy aktov vymenovaných v spomínanom odseku 2 písm. a) až d), medzi ktorými sú uvedené rámcové rozhodnutia a dohovory.
- 36 Okrem toho ani článok 34 ods. 2 EÚ, ani žiadne iné ustanovenie hlavy VI Zmluvy EÚ nerozlišuje medzi druhmi aktov, ktoré môžu byť prijaté v závislosti od oblasti, ktorá je predmetom spoločného postupu v oblasti trestnej spolupráce.
- 37 Článok 34 ods. 2 EÚ neurčuje tiež ani poradie podľa dôležitosti medzi rôznymi nástrojmi, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, takže nie je vylúčené, aby si Rada mohla vybrať medzi viacerými nástrojmi nato, aby upravila rovnakú oblasť s ohľadom na obmedzenia vyplývajúce z charakteru zvoleného nástroja.
- 38 Za týchto podmienok článok 34 ods. 2 EÚ, keď vymenúva a vymedzuje všeobecne rôzne druhy právnych nástrojov, ktoré môžu byť použité na „dosiahnutie cieľov únie“ uvedených v hlave VI Zmluvy EÚ, nemôže byť vykladaný tak, že vylučuje, aby sa aproximácia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov prijatím rámcového rozhodnutia na základe odseku 2 písm. b) mohla týkať iných oblastí, ako sú oblasti uvedené v článku 31 ods. 1 písm. e) EÚ a zvlášť oblasti európskeho zatykača.

- 39 Výklad, podľa ktorého aproximácia ustanovení zákonov a iných právnych predpisov členských štátov prijatím rámcových rozhodnutí nie je povolená iba v oblastiach uvedených v článku 31 ods. 1 písm. e) EÚ, je podporená tým istým odsekom 1 písm. c), ktorý uvádza, že spoločný postup zahŕňa tiež „zabezpečenie zlučiteľnosti predpisov uplatniteľných v členských štátoch, ak je to nutné na zlepšenie takejto spolupráce [v trestných veciach]“, bez toho, že by rozlišoval medzi rôznymi druhmi aktov, ktoré môžu byť použité na účely aproximácie týchto pravidiel.
- 40 V prejednávanej veci, keďže článok 34 ods. 2 písm. c) EÚ vylučuje, aby Rada mohla prijať rozhodnutie na účely aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov, a keďže právny nástroj spoločné stanovisko v zmysle toho istého odseku 2 písm. a) sa musí obmedziť na vymedzenie prístupu Únie k určitej otázke, potom otázkou je to, či v rozpore s tým, čo tvrdí *Advocaten voor de Wereld*, Rada mohla platne upraviť oblasť európskeho zatykača prostredníctvom skôr rámcového rozhodnutia ako dohovoru v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. d) EÚ.
- 41 Aj keď je pravdou, že európsky zatykač mohol byť tiež predmetom dohovoru, napriek tomu patrí rozhodnutie, či uprednostní právny nástroj rámcové rozhodnutie, keď sú splnené podmienky na prijatie takéhoto aktu ako v prejednávanej veci, do právomoci voľnej úvahy Rady.
- 42 Tento záver nie je vyvrátený okolnosťou, že v súlade s článkom 31 ods. 1 rámcového rozhodnutia toto rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza príslušné ustanovenia skorších dohôd uzavretých medzi členskými štátmi, ktoré upravujú oblasť vydávania osôb, pričom tieto dohovory sú uvedené v tomto ustanovení. Akýkoľvek iný výklad, ktorý sa neopiera o článok 34 ods. 2 EÚ ani o žiadne iné ustanovenie Zmluvy EÚ, hrozí tým, že možnosť priznaná Rade prijať rámcové rozhodnutia v oblastiach upravených prv medzinárodnými dohovormi bude zbavená podstaty svojho potrebného účinku.

- 43 Z toho vyplýva, že rámcové rozhodnutie nebolo prijaté tak, že by sa porušil článok 34 ods. 2 písm. b) EÚ.

O druhej otázke

- 44 Advocaten voor de Wereld uvádza, opačne ako všetky ostatné oprávnené subjekty, ktoré predložili pripomienky v rámci tohto konania, že článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia tým, že odstraňuje overenie dvojitej trestnosti činov v ňom vymenovaných, je v rozpore so zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie a so zásadou zákonnosti v trestnoprávnej oblasti.
- 45 Úvodom treba zdôrazniť, že podľa článku 6 EÚ je Únia založená na zásade právneho štátu a rešpektuje základné ľudské práva, ktoré zaručuje Európsky dohovor na ochranu ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 a ktoré vyplývajú zo spoločných ústavných tradícií členských štátov, ako základných princípov práva Spoločenstva. Z toho vyplýva, že inštitúcie podliehajú kontrole súladu ich aktov so Zmluvami a všeobecnými právnymi zásadami rovnako ako členské štáty, ak vykonávajú právo Únie (pozri najmä rozsudky z 27. februára 2007, Gestoras Pro Amnistía a i./Rada, C-354/04 P, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 51, a Segi a i./Rada, C-355/04 P, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 51).
- 46 Je nepochybné, že k týmto zásadám, patria ako zásada zákonnosti trestných činov a trestov, tak aj zásada rovnosti a zákazu diskriminácie, ktoré boli tiež potvrdené článkami 49, 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1).
- 47 Preto je úlohou Súdneho dvora preskúmať platnosť rámcového rozhodnutia v súvislosti s týmito zásadami.

O zásade zákonnosti trestných činov a trestov

- 48 Podľa *Advocaten voor de Wereld* zoznam viac ako tridsiatich trestných činov, pre ktoré sa upúšťa od tradičnej podmienky dvojitej trestnosti činov, keď členský štát vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, je natoľko nejasný a nepresný, že porušuje alebo prinajmenšom môže porušiť zásadu zákonnosti v trestnoprávnej oblasti. Trestné činy uvedené na tomto zozname nie sú zákonne vymedzené, ale tvoria kategórie, ktoré nepresne vymedzujú neželateľné správania. Osoba, ktorá je pozbavená slobody na základe výkonu európskeho zatykača bez preskúmania dvojitej trestnosti, nemá záruku, podľa ktorej trestný zákon musí zodpovedať podmienkam presnosti, jasnosti a predvídateľnosti, ktoré umožňujú každému vedieť v čase, keď sa dopustí skutku, či tento skutok je alebo nie je trestným činom, a to opačne, ako v prípade tých osôb, ktoré sú zbavené svojej slobody mimo európskeho zatykača.
- 49 Treba pripomenúť, že zásada zákonnosti trestných činov a trestov (*nullum crimen, nulla poene sine lege*), ktorá tvorí súčasť všeobecných zásad práva, ktorá má základ v spoločných ústavných tradíciách členských štátov, je tiež zakotvená v rôznych medzinárodných zmluvách a najmä v článku 7 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 12. decembra 1996, X, C-74/95 a C 129/95, Zb. s. I-6609, bod 25, a z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 215 až 219).
- 50 Dôsledkom tejto zásady je to, že zákon musí jasne vymedzovať porušenia a tresty za ne. Táto podmienka je splnená, pokiaľ právny subjekt môže zo znenia relevantného ustanovenia a v prípade potreby za pomoci výkladu, ktorý mu dávajú súdne orgány, zistiť, aké konania alebo opomenutia zakladajú jeho trestnú zodpovednosť (pozri najmä ESĽP, rozsudok *Coëme* a i. v *Belgicko* z 22. júna 2000, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí, 2000-VII, § 145).
- 51 V súlade s článkom 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia trestné činy vymenované v tomto ustanovení, „ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom [zákonom – neoficiálny preklad] vydávajúceho členského štátu“, sú bez overenia dvojitej trestnosti činu dôvodom na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom.

- 52 Z týchto dôvodov, aj keď členské štáty doslovne preberú výpočet kategórií trestných činov uvedených v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia na účely jeho uplatnenia, samotné vymedzenie týchto trestných činov a uplatniteľné tresty vyplývajú z práva „členského štátu, ktorý vydal rozhodnutie“. Cieľom rámcového rozhodnutia nie je zosúladiť predmetných trestných činov, pokiaľ ide o ich skutkové podstaty alebo tresty, ktoré sa s nimi spájajú.
- 53 Preto ak článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia odstraňuje overenie dvojitej trestnosti pre kategórie trestných činov uvedených v tomto ustanovení, ich vymedzenie a vymedzenie uplatniteľných trestov naďalej patrí do vecnej pôsobnosti práva členského štátu, ktorý vydal rozhodnutie, ktorý, ako je ďalej uvedené v článku 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, musí dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 EÚ a v dôsledku toho zásadu zákonnosti trestných činov a trestov.
- 54 Z toho vyplýva, že článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, keď ruší overovanie požiadavky dvojitej trestnosti trestných činov uvedených v tomto ustanovení, nie je neplatný z dôvodu porušenia zásady zákonnosti trestných činov a trestov.

O zásade rovnosti a zákazu diskriminácie

- 55 Podľa *Advocaten voor de Wereld* rámcové rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti a zákazu diskriminácie, keď sa vydanie za trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v jeho článku 2 ods. 2, môže viazať na splnenie podmienky, aby činy, za ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa práva vykonávajúceho členského štátu. Toto rozlišovanie nie je objektívne opodstatnené. Odstránenie overenia dvojitej trestnosti je o to viac spochybniteľné, že žiadne podrobne popísané vymedzenie trestných činov, za ktoré sa žiada o vydanie, rámcové rozhodnutie neuvádza. Právny režim rámcového rozhodnutia vedie k bezdôvodnému rozdielu v zaobchádzaní medzi subjektmi práva podľa toho, či trestné činy boli spáchané vo vykonávajúcim členskom štáte alebo mimo územia tohto štátu. Tieto subjekty práva sú teda súdené rozdielne, pokiaľ ide o zbavenie ich slobody, a to bez toho, že by to bolo opodstatnené.

- 56 Treba zdôrazniť, že zásada rovnosti a zákazu diskriminácie si vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri najmä rozsudok z 26. októbra 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 72 a citovanú judikaturu).
- 57 Pokiaľ ide na jednej strane o výber 32 kategórií trestných činov vymenovaných v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, Rada sa mohla na základe zásady vzájomného uznávania a vzhľadom na vysoký stupeň dôvery a solidarity medzi členskými štátmi domnievať, že buď vzhľadom na ich samotný charakter, alebo z dôvodu trestu, ktorý možno uložiť a ktorého horná sadzba je aspoň tri roky, kategórie dotknutých trestných činov sú súčasťou tých, ktorých závažnosť zásahu do verejného poriadku a verejnej bezpečnosti odôvodňuje, aby sa nevyžadovalo skúmanie dvojitej trestnosti.
- 58 Preto aj za predpokladu, že situácia osôb, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestných činov, ktoré patria do vecnej pôsobnosti zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia alebo odsúdených za spáchanie takýchto trestných činov je porovnateľná so situáciou osôb podozrivých zo spáchania alebo odsúdených za spáchanie iných trestných činov, ako sú trestné činy vymenované v tomto ustanovení, rozdiel je v každom prípade objektívne opodstatnený.
- 59 Pokiaľ ide na druhej strane o skutočnosť, že nepresnosť vo vymedzení kategórií predmetných trestných činov zakladá nebezpečenstvo rozdielného vykonávania rámcového rozhodnutia v rôznych vnútroštátnych právnych poriadkoch, stačí zdôrazniť, že jeho cieľom nie je zosúladienie trestného práva hmotného členských štátov a že žiadne ustanovenie hlavy VI Zmluvy EÚ, ktorej články 34 a 31 boli označené ako právny základ tohto rámcového rozhodnutia, nepodmieňuje vykonanie európskeho zatykača zosúladením trestných právnych predpisov členských štátov v oblasti predmetných trestných činov (pozri analogicky najmä rozsudky z 11. februára 2003, Gözütok a Brügge, C-187/01 a C-385/01, Zb. s. I-1345, bod 32, ako aj z 28. septembra 2006, Gasparini a i., C-467/04, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 29).

- 60 Z toho vyplýva, že článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, keď odstraňuje overenie dvojitej trestnosti trestných činov uvedených v tomto ustanovení, nie je neplatný z dôvodu porušenia článku 6 ods. 2 EÚ a osobitne zásady zákonnosti trestných činov a trestov, ako aj rovnosti a zákazu diskriminácie.
- 61 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba odpovedať tak, že skúmaním položených otázok sa nezistila žiadna skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť neplatnosť rámcového rozhodnutia.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Skúmaním položených otázok sa nezistila žiadna skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť neplatnosť rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi.

[Podpisy]

PRÍLOHA VII

ROZHODNUTIA NIEKTORÝCH NAJvyšších SÚDOV (zhrnutie)

Portugalsko

- **žiadosť Španielska o odovzdanie portugalského štátneho príslušníka. EZ bol vydaný na výkon trojročného trestu odňatia slobody.**

Rozhodnutím odvolacieho súdu v Évore sa povolilo odovzdanie portugalského štátneho príslušníka na výkon trestu. Prokurátor sa proti rozhodnutiu odvolal a citoval článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia a neexistenciu reciprocity zo strany Španielska (pozri článok 12 ods. 2 písm. f) zákona 3/2003 z 14 marca).

Najvyšší súd uznal, že podľa španielskej judikatúry by sa podobná situácia riešila iným spôsobom, avšak uplatňujúc článok 33 ods. 5 Ústavy Portugalskej republiky sa vyslovil, že neexistencia reciprocity nemôže byť prekážkou spolupráce v Európskej únii, a preto rozhodol o odovzdaní portugalského štátneho príslušníka príslušnému súdu na výkon trestu.

- **Obžalovaný sa odvolal proti rozhodnutiu lisabonského odvolacieho súdu, ktorým sa umožnilo odovzdanie španielskym orgánom, z toho dôvodu, že svoju obhajobu nepredložil v písomnej forme a že vykonávajúci súd nepoznal rozhodnutie vydávajúceho súdu.**

Ústavný súd rozhodol rovnako ako Najvyšší súd, že písomná obhajoba je povinná len vtedy, ak sa koná ústne pojednávanie, čo sa nestalo, a že vykonávajúci súd poznal rozhodnutie vydávajúceho súdu. Rozhodnutie teda nebolo v prospech obžalovaného a prirodzene ho nepotešilo.

– **Obžalovaný sa odvolal proti rozhodnutiu lisabonského odvolacieho súdu, ktorým sa umožnilo odovzdanie belgickým orgánom, z toho dôvodu, že po prvé, rozhodnutie bolo neplatné, keďže údaje vo formulári boli menené a tento bol niekoľko krát vyplňaný, čím sa zahmlievalo obvinenie, a po druhé, že existovali dôvody na odmietnutie výkonu EZ.**

Najvyšší súd rozhodol, že:

1. Odvolací súd si naozaj vyžiadal dodatočné informácie o skutkových okolnostiach prípadu, aby mohol určiť druh trestného činu, o ktorý ide, a vyvodiť záver, že keďže trestný čin je druhu uvedeného v článku 2, overenie obojstrannej trestnosti nie je potrebné.
2. Pokiaľ ide o dôvod odmietnutia uvádzaný obžalovaným, žiadny z prvkov predložený vydávajúcim súdom vo vzťahu k štátnej príslušnosti obžalovaného, miesta, kde došlo ku konaniu, alebo charakteru konania, by neodôvodňoval preskúmanie dôvodov pre nevykonanie, čo by v každom prípade bolo aj tak nepovinné. Rozhodnutie lisabonského odvolacieho súdu o odovzdaní bolo potvrdené.

Cyprus

7. novembra 2005 Najvyšší súd Cypru prijal významné rozhodnutie, pokiaľ ide o vykonávanie rámcového rozhodnutia o európskom zatykači.

Najvyšší súd Cyperskej republiky potvrdil rozhodnutie okresného súdu v konaní o odvolaní podanom generálnym prokurátorom proti tomuto rozhodnutiu o tom, že zatknutie cyperského štátneho príslušníka a jeho odovzdanie justičným orgánom Spojeného kráľovstva na základe európskeho zatykača nemožno vykonať, pretože vnútroštátny zákon, ktorým sa transponuje rámcové rozhodnutie do vnútroštátneho právneho poriadku je protiústavný. Ústava Cypru zakazuje vydávanie cyperských štátnych príslušníkov do inej krajiny.

Dva hlavné argumenty predložené generálnym prokurátorom v odvolaní, konkrétne že postup európskeho zatykača nie je identický s postupmi vydávania a že v každom prípade zásada nadradenosti práva Spoločenstva nad vnútroštátnymi právnymi predpismi členských štátov by sa mala obdobne uplatňovať, i pokiaľ ide o právo Európskej únie, boli zamietnuté s týmto odôvodnením:

- a. hoci sa preberal charakter európskeho zatykača, najmä prostredníctvom odkazov na rozhodnutie poľského najvyššieho súdu o tej istej veci, súd rozhodol, že bez ohľadu na jeho charakter a to, či ide v podstate o vydávanie, v Ústave nenašiel vhodný právny základ, ktorý by odôvodňoval zatknutie cyperského štátneho príslušníka na účely jeho odovzdania príslušným justičným orgánom iného členského štátu na základe európskeho zatykača. Dôvody zatknutia osôb sú taxatívne vymenované v Ústave a žiadny z nich sa nemôže vykladať tak, že umožňuje zatknutie a odovzdanie cyperského štátneho príslušníka inému členskému štátu. Nemôže preto vykladať vnútroštátne právo v súlade s právom Európskej únie.
- b. Rámcové rozhodnutia vydané na základe článku 34 Zmluvy o Európskej únii nemajú priamy účinok. Očakávané výsledky, ktoré sú pre členské štáty záväzné, možno dosiahnuť len prostredníctvom transpozície „náležitými a legitímnymi postupmi existujúcimi v každom členskom štáte“. Podľa súdu sa toto na Cypre nestalo, keďže ustanovenia relevantných právnych predpisov, ktorými sa transponuje rámcové rozhodnutie o európskom zatykači, sú v rozpore s ustanoveniami ústavy. S týmto odôvodnením súd vyvodil, hoci nie výslovne, záver, že rámcové rozhodnutia sa nesmú považovať nadradené ústave.

Po rozhodnutí Najvyššieho súdu a so zreteľom na následky, ktoré toto obnáša pre plnenie záväzkov Cyperskej republiky podľa Zmluvy o Európskej únii, vláda sa rozhodla predložiť Snemovni reprezentantov návrh na zmenu a doplnenie ústavy.

Medzi tým do zmeny Ústavy cyperské príslušné orgány nebudú môcť vykonať žiadny európsky zatykač vydaný príslušnými orgánmi iných členských štátov voči cyperským štátnym príslušníkom.

Na Cypre Najvyšší súd Cypru v rozhodnutí zo 7. novembra 2005 vyhlásil, že zákon transponujúci EZ je v rozpore z cyperskou ústavou. Novela nadobudla účinnosť 28. júla 2006; nový zmenený a doplnený článok 11 však zavádza časové obmedzenie, pokiaľ ide o odovzdanie jeho štátnych príslušníkov, pretože je to možné iba v prípade trestných činov spáchaných po dátume pristúpenia Cypru k Únii, t. j. po 1. máji 2004.

Francúzsko

– Vydanie európskeho zatykača za činy spáchané pred 1. novembrom 1993 a po ňom

V rozsudku č. 5233 vynesennom 21. septembra 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že európsky zatykač možno vykonať, ak sa žiadosť o odovzdanie na účely výkonu trestu odňatia slobody týka činu spáchaného po 1. novembri 1993.

– Činy čiastočne spáchané vo Francúzsku

V rozsudku č. 4351 z 8. júla 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že čiastočné spáchanie činov na území Francúzska oprávňuje odmietnuť odovzdanie.

– Musia sudy systematicky skúmať, či trest možno vykonať vo Francúzsku (článok 695-24-2° trestného poriadku)

V rozsudku č. 4540 vynesennom 5. augusta 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že komora poverená predbežným vyšetrovaním, ktorá má rozhodnúť o odovzdaní osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu, nemusí skúmať, či trest možno vykonať na území štátu.

– **Odovzdanie za činy, ktoré nie sú trestné podľa francúzskeho práva**

V rozsudku č. 4540 vynesennom 5. augusta 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že komora poverená predbežným vyšetrovaním nemôže nariadiť odovzdanie francúzskeho štátneho príslušníka, na ktorého sa vzťahuje európsky zatykač za činy, ktoré nie sú porušeniami podľa francúzskeho práva.

– **Charakter konania o európskom zatykači**

V rozsudku č. 4630 vynesennom 5. augusta 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že konanie o európskom zatykači a opatrenia jeho uplatňovania nepredstavujú právne predpisy o opatreniach pre výkon a uplatňovanie trestov v zmysle článku 112-2-3° trestného zákona, a preto sa v súlade s článkom 32 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 vzťahujú na činy spáchané po 1. novembri 1993 (pozri tiež rozsudok trestnej komory z 23. novembra 2004, č. 6578).

– **Význam lehoty 6 dní na prijatie európskeho zatykača**

V rozsudku č. 4785 vynesennom 1. septembra 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že lehota 6 dní ustanovená francúzskym právom na prijatie originálu alebo kópie európskeho zatykača nie je ustanovená spolu s doložkou neplatnosti. Otázka, či jej nedodržanie oprávňuje na prepustenie osoby, nebola ešte vyriešená.

– **Platnosť európskeho zatykača vydaného podľa schengenského záznamu, na ktorého základe bola osoba zatknutá**

V rozsudku č. 5548 vynesennom 5. októbra 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že komora poverená predbežným vyšetrovaním, ktorá odmietne odovzdať osobu zatknutú na základe vydania záznamu medzinárodného zatykača v Schengenskom informačnom systéme z dôvodu, že vydanie európskeho zatykača sa udialo až po vydaní záznamu, nemá právny základ pre svoje rozhodnutie (pozri tiež rozsudok trestnej komory z 1. februára 2005, č. 00742).

- **Charakter rozhodnutí komory poverenej predbežným vyšetrovaním po rozhodnutí o odovzdaní (článok 695-46 trestného poriadku).**

V rozsudku č. 5834 vynesennom 13. októbra 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že ak koná o žiadosti o povolenie trestného stíhania za iné porušenia práva, než na ktorých sa zakladalo odovzdanie a ktoré boli spáchané pred tým, komora poverená predbežným vyšetrovaním koná bez možnosti odvolania (pozri tiež rozsudok trestnej komory z 14. decembra 2004, č. 7034).

- **Dočasné odovzdanie a absencia ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu (článok 695-39 trestného poriadku).**

V rozsudku č. 7071 vynesennom 13. októbra 2004 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že článok 695-39 trestného poriadku nepodmieňuje rozhodnutie o dočasnom odovzdaní osoby hľadanej a trestne stíhanej vo Francúzsku absenciou ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu, ktoré sa týka tejto osoby.

- **Odovzdanie osoby, ktorej sa uložilo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu (článok 695-12 trestného poriadku).**

V rozsudku č. 3197 vynesennom 25. mája 2005 Kasačný súd, trestná komora, rozhodol, že odovzdanie fyzickej osoby, ktorej sa uložilo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu, v tomto konkrétnom prípade ústavné psychiatrické liečenie, ktoré sa musí skúmať každých šesť mesiacov, je v súlade s ustanoveniami článkov 695-11 až 695-24 trestného poriadku, keďže dĺžka ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu je dlhšia ako trest odňatia slobody na štyri mesiace.

PRÍLOHA VIII

VZOROVÝ FORMULÁR O ROZHODNUTÍ O EZ

Tento formulár sa nepovažuje za náhradu rozhodnutia o odovzdaní, ktoré sa má zaslať v súlade s článkom 22 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v prípade potreby a na žiadosť vydávajúceho orgánu spoločne s plným znením súdneho rozhodnutia o európskom zatykači.

I. – IDENTIFIKÁCIA EZ					
VYDÁVACIA REF.:		VYKONÁVACIA REF.:		REF. SIS:	
VYDÁVAJÚCI ORGÁN:				DÁTUM VYDANIA:	
VYKONÁVAJÚCI ORGÁN:			VYŽIADANÁ OSOBA		
ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ OSOBY					
II. – KONEČNÉ ROZHODNUTIE O EZ					
ORGÁN, ROZSUDOK ALEBO ROZHODNUTIE Č.			ZO DŇA		
-A- ☐ VYKONANÉ:					
SÚHLAS VYŽIADANEJ OSOBY (čl. 13 rámc. rozh. o EZ)		☐ ÁNO ☐ NIE		VZDANIE SA PRÁVA NA UPLATNENIE ZÁSADY ŠPECIALITY (čl. 13 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)	
DOBA VÄZBY VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE DO ODOVZDANIA (čl. 26 rámc. rozh. o EZ)		OD (DÁTUM/ČAS ZATKNUTIA): DO (DÁTUM/ČAS ODOVZDANIA) ¹ :		SÚDNE KONANIE V NEPRÍTOMNOSTI (čl. 4a rámc. rozh. o EZ)	
☐ VÄZBA ☐ ŽIADNE				☐ ÁNO ☐ NOVÉ OZNÁMENIE ☐ NOVÉ SÚDNE KONANIE ☐ ANI JEDNO NIE JE POTREBNÉ (požiadavky článku 4a splnené)	
				☐ NIE	

¹ Vo formulári sa uvedie táto poznámka pod čiarou: „Tento dátum sa uvedie, ak ho má odovzdávajúci orgán k dispozícii. Môže ho doplniť aj prijímajúci orgán.“

ZÁRUKY (čl. 5 rámc. rozh. o EZ)	☐ PRESKÚMANIE DOŽIVOTNÉHO TRESTU ODŇATIA SLOBODY (čl. 5 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)	ODLOŽENIE (čl. 24 ods. 1 rámc. rozh. o EZ)	☐ ÁNO	☐ NA TRESTNÉ STÍHANIE VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE	
	☐ VRÁTENIE ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV VYKONÁVAJÚCEHO ČLENSKÉHO ŠTÁTY ALEBO OSÔB, KTORÉ V ŇOM MAJÚ POBYT (čl. 5 ods. 3 rámc. rozh. o EZ)		☐ NA VÝKON TRESTU VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE	CELKOVÁ DĺŽKA ULOŽENÉHO TRESTU	
	☐ NIE				
DOČASNÉ ODOVZDANIE		☐ NIE ☐ ÁNO DO (DÁTUM) (čl. 24 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)			
POVINNÉ DÔVODY NA ODMIETNUTIE:		DÔVODY PODĽA VNÚTROŠTÁTNYCH PRÁVNÝCH PREDPISOV:			
☐ RES JUDICIATA (čl. 3 bod 2 rámc. rozh. o EZ) ☐ NEDOSTATOČNÝ VEK (čl. 3 bod 3 rámc. rozh. o EZ) ☐ AMNESTIA (čl. 3 bod 1 rámc. rozh. o EZ)		☐ <u>UPRESNITE:</u>			
III. – POZNÁMKY:					

Miesto, dátum a podpis príslušného orgánu vykonávajúceho členského štátu
 URČENÉ PRÍSLUŠNÉMU ORGÁNU VYDÁVAJÚCEHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU
